Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng, Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

★ Cháy ở Khánh-Hội: V.C. đốt nhà, cắt vòi rồng? ★ Dịch-hạch: 300.000 liều thuốc chích ngừa mới từ Ấn-Độ chuyển qua Sàigòn

★ Lào: Tướng Khong-Le kêu gọi Tướng Phoumi cứu viện ★ Đại-Hàn: Mỹ lại ủng-hộ phe quân-nhân? Tướng Phác sẽ ứng-cử Tổng-Thống

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 9
Năm thứ 10 — Số 2.493
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ NĂM 11-4-1963
18 tháng Ba Quý-Mão

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút: HỒ-ANH
Tổng-Thư-Ký Tòa-Soạn: TỪ-CHUNG
Điện-thoại 25.528 – Hộp thư số 6
Tòa-Soạn và Trị-Sự 80 đường Lê-Lai – Saigòn

CÓ-ĐÓNG

QUAN ĐIỂM

ĐỂ TẠM KẾT THÚC VIỆC XE BUÝT ĐÒI LÊN GIÁ

Cho đến hôm nay dư luận thủ đô vẫn không ngớt bàn tán việc Công Quản Xe Buýt định tăng giá vé, dầu rằng bên cạnh việc tăng giá vé xe buýt còn có những vụ thời sự khác cũng quan trọng hay quan trọng hơn như là « số phận cả vạn đồng bào cháy nhà chưa dựng lại được nơi trú chân », « nạn dịch hạch đe dọa lan tràn » v.v.. Thì ra « chết cũng đáng lo, mà sống bị xén túi tiền cũng đáng ngại không kém ».

Nỗi lo ngại của lâm chúng có lẽ đã được Chính Phủ lưu tâm. Hội Đồng Liên Bộ tuy có đem xét nhưng chưa quyết định gì cả về vụ Công Quản Xe Buýt định tăng giá. Tuy vậy vấn đề « xe buýt kêu lỗ » vẫn còn đó. Công Quản là của Chính Phủ. Của Chính Phủ là của Dân. Vậy phải giải quyết.

Chấp nhận giả thuyết Công Quản có lỗ thật thì vấn đề phải đặt ra như thế nào? Có hai vấn đề: 1) tìm biết nguyên do của sự lỗ, và 2) bù đắp sự lỗ.

Để tìm hiểu nguyên do của sự lỗ, phải xét lại công cuộc quản trị. Nói về quản trị, không ai dám chối cãi sự cải tiến đáng khen trong ngành chuyên chở xe buýt; sự đáng khen ấy có thể nhìn thấy ngay được ở ông tài xế ngày nay vui vẻ ngừng xe chớ không mắng như tát nước vào mặt bà cụ hành khách già tới trạm mải cà kê câu chuyện và khi xe đã chuyển bánh lại mới đòi xuống, những ông bán vé vui vẻ giắt hộ trẻ nhỏ lên xe hay tìm hộ chỗ ngồi cho người tàn tật, v.v... Tất cả cái cơ sở hạ tầng đã được cải tiến và giúp xe buýt thêm đắt khách. Nhưng còn thượng tầng, bộ máy lèo lái công quản thì sao? Hai tiếng « lỗ vốn » nếu không nói được trọn vẹn thì cũng đã nói được phần nào tài năng quản trị của bộ máy lãnh đạo Công Quản vậy. Cho nên về sự lỗ vốn của Công Quản nếu dân chúng không có bằng chứng gì trong tay để được phép nghi ngờ về vấn đề tiền bạc thì ít nữa cũng thấy rằng một trong những nguyên do chính khiến Công Quản bị lỗ lã là: bộ máy lãnh đạo Công Quản chỉ là một bộ máy quen làm việc công sở, không thể làm công việc của nhà kinh doanh biết tự lo tự liệu.

Bây giờ lỗ rồi lấy gì bù đắp? Chỉ có hai cách hoặc dân chúng hoặc chính phủ trực tiếp đóng góp. Cách thứ nhất không thể nào chấp nhận nổi. Chỉ người dân nghèo mới dùng xe buýt, vậy người dân nghèo hiện nay vốn đã

(Xem tiếp trang 4)

Khối « Đông-Nam-Á » bàn về tình hình Việt-Nam:

HOẠT-ĐỘNG CỦA V. C. BẮT ĐẦU NHỤT ĐI, NHƯNG... còn nhiều việc phải làm

- Lào: Tướng Khong-Le kêu gọi viện binh của tướng Phoumi
- Hàn: Thôi trưng cầu dân ý nhưng tướng Phác sẽ ứng cử Tổng-Thống

BA LÊ.— Hội Đồng Bộ Trưởng khối Đông Nam Á đã họp phiên công tác thứ ba.

Trong phúc trình của phái đoàn Mỹ, Ngoại trưởng Rusk đã tuyên bố về tình hình Việt Nam như sau: hoạt động của Việt Cộng bắt đầu nhụt dần, về phía chúng ta, chúng ta đã thu lượm được nhiều tiến bộ nhưng chúng ta còn nhiều việc phải làm.

Ngoại Trưởng Úc nói rằng mối đe dọa của Cộng Sản ở Á Châu nguy hiểm hơn ở Âu Châu. Việt Nam C.H. hiện là nơi thử sức giữa Cộng Sản và Tự Do. Tại đây áp lực của Cộng Sản mạnh nhất.

Ngoại trưởng Pháp, nhận định về Việt Nam C.H. nói rằng tại đây tình hình quân sự đã được cải thiện. Ngoại trưởng Pháp cũng nói rằng khối Cộng sản đang bị nứt rạn và suy sụp nhất là ở Đông Nam Á.

Thái Lan báo động

VỌNG CÁC. — Hai bộ Quốc Phòng và Nội Vụ Thái Lan đã ra lệnh báo động « sẵn sàng đối phó sau khi tình hình Lào trở nên nghiêm trọng mau lẹ ». Hiện Thái đang kiểm soát gắt những người Lào vượt biên giới vì họa nội chiến đe dọa.

Năm nay khối Đông Nam Á lại tổ chức tập trận ở Thái. Lần này có cả lực lượng Pháp tham dự.

Tình hình Lào

VẠN TƯỢNG.— Hôm qua Ủy Hội Quốc Tế đã đi Đồng Chum để điều tra về tình hình chiến sự vừa tái diễn ở Lào. Thủ Tướng Phouma cải chính tin nói rằng dường như tướng Khong Le và Tướng Kamlone (phụ tá của Khong Le) đã bị giết. Tướng Phoumi thì loan báo rằng Tướng Khong Le yêu cầu ông gửi viện binh nhưng ông chỉ gửi khi nào ô. Phouma ưng thuận. Tướng Khong Le thì loan báo Xiêng khoảng và Khang Khay đã hoàn toàn lọt vào tay Cộng sản. Trên đường rút lui nhiều binh sĩ trung lập thiệt mạng. Dường như không còn giao tranh lớn nhưng tình hình vẫn rất căng thẳng.

Mỹ hiện thôi thúc Nga phải tìm cách chấm dứt ngay chiến cuộc.

Đại Hàn vẫn lờ mờ

HÁN THÀNH.— Chính phủ quân nhân tuyên bố sẵn sàng hòa giải với phe đối lập bằng cách gác lại cuộc trưng cầu dân ý. Tuy vậy chính phủ quân nhân sẽ cầm quyền cho tới khi tuyển cử, vào tháng 9 này. Tướng Phác sẽ ra ứng cử Tổng Thống. Thủ Tướng chính phủ quân nhân cho rằng Mỹ bằng lòng giải pháp đó và sẽ giao khoản viện trợ phụ (25 triệu mỹ kim) cho Đại Hàn.

Phe đối lập tỏ vẻ bi quan.

TIN GIỜ CHÓT

300.000 LIỀU THUỐC chích ngừa dịch hạch của Ấn đã tới Sài gòn

SÀIGÒN.— Nguồn tin thông thạo cho biết rằng vào hồi 12g30 trưa 10-4 có 300.000 liều thuốc chích ngừa dịch hạch được chuyển từ Ấn Độ tới Sàigòn bằng máy bay của công ty hàng không Pháp.

TÌNH HÌNH DỊCH-HẠCH TẠI THỦ-ĐÔ:

80 NGƯỜI VÀO BỆNH VIỆN

- Nhưng chỉ có 4 người chắc chắn mắc dịch hạch
- 31 người khác đang trong thời kỳ thử nghiệm
- 45 người nữa nóng sưng hạch nhưng không phải dịch hạch.

SÀIGÒN.— Thông cáo của Ủy Ban Trung-Ương Phòng Ngừa Dịch Hạch đề ngày 8-4 và chuyển tới báo chí vào chiều 9-4 cho biết tình hình « bệt tít » ở Đô thành như sau:

Tại Sàigòn chỉ có 4 người mắc bệnh được xác nhận: 1) trường hợp đầu phát ngày 14-3 ở số 86/345/12 Minh Mạng 2) trường hợp thứ hai ngày 22-3 ở số 70/340 Lý thái Tổ 3) trường hợp thứ ba ngày 23-3 ở số 62/384 Lý thái Tổ 4) trường hợp thứ tư ngày 26-3 ở số 43 Nguyễn thái Học. Cả 4 người đã khỏi bệnh và 1 người đã ra khỏi bệnh viện.

Ngoài ra có 31 người bị nghi mắc bệnh (30 ở Chợ Quán, 1 ở Grall) và đang trong thời kỳ thử nghiệm. Cũng có 45 người khác sốt và sưng hạch nhưng do vì trùng khác gây nên được đưa vào bệnh viện nhưng vì sợ lây nên đã đưa ra khỏi khu bệnh truyền nhiễm.

Tính đến ngày 7-4 đã chích ngừa cho 60.165 người.

Việc chích ngừa cần dành trước cho: đồng bào các khu đã xảy ra 4 trường hợp được xác nhận (tổ chức tại hai trường Hùng Vương và Phan văn Trị); hành khách ở các bến xe đò tại hai khu trên để bệnh khỏi lan đi nơi khác; nhân viên chính phủ có nhiệm vụ lưu thông.

***

Ủy Ban còn loan báo rằng: mỗi y sĩ tư đã được giao 2 ống (mỗi ống 30 phân khối) thuốc ngừa dịch. Việc phân phối thuốc cho y sĩ tư

Xem tiếp B trang 4

Vùng tro tàn ở Vĩnh-Hội chưa dọn dẹp xong thì...

KHÁNH-HỘI LẠI CHÁY LỚN

★ Lối 300 căn ra tro, 100 căn bị phá
★ Một bà lão không chạy được cháy thành than

V.C. ĐỐT NHÀ, CẮT VÒI RỒNG CHỮA CHÁY?

KHÁNH-HỘI.— Đồng bào hỏa hoạn Vĩnh-Hội vẫn còn đang phải sống trong cảnh màn trời chiếu đất, vất vả khổ cực rau cháo qua ngày, và đống tro tàn còn chưa được dọn sạch thì chiều 9-4, lúc 3giờ45 thình lình một trận hỏa hoạn lại xảy ra cũng tại Khánh Hội, gây thêm một cảnh điêu tàn thảm thương nữa.

Vị trí đám cháy

Khu bị cháy này rộng tới 4 mẫu, nằm trong lòng 3 con đường Trịnh Minh Thế, Xóm Chiếu và Đô thành Nhân nối dài, và cách đám cháy cũ độ 500 thước. Lối 300 căn nhà trong vùng này đều lợp tôn hoặc lá, chỉ có một số ít nhà gạch.

Lửa hoành hành suốt 2 tiếng

Vào ngày giờ nói trên, từ căn nhà tắm của Hoa Kiều Lưu-Cha (42 tuổi) số 33/4A Xóm Chiếu phường Khánh Hội, bỗng có một ngọn lửa bùng lên, vì là mùa khô lại gặp trời gió, trong nháy mắt, ngọn lửa biến thành một cột lửa khổng lồ vươn cao lên nghều nghện rồi đổ sập xuống các nhà lân cận khiến có người chạy không kịp. Cứ thế biển lửa lan rộng nhanh như gió bắt qua hẻm 33/62 Xóm Chiếu rồi lan sang hẻm 396 T.M.T chỉ trong khoảnh khắc nhận chìm hàng trăm căn nhà. Lúc đó đội nón đồng mới được tin, tới chiến đấu với thần lửa. Nhưng một mình đội cứu hỏa Đô thành không đủ sức đàn áp thần hỏa. Sau phải nhờ có đội cứu hỏa của Thủy Lục Không quân Việt Nam tới tiếp tay và gần hai tiếng đồng hồ sau mới dập tắt được ngọn lửa, lúc đó là 17 giờ 15.

V.C khủng bố?

Theo dư luận thì đám cháy này và vụ hỏa hoạn kỳ trước đều do V.C. gây nên để khủng bố đồng bào. Từ sau vụ cháy ngày 20-3, bọn khủng bố đã dọa là sẽ đốt hết vùng Khánh Hội. Và riêng căn nhà của ông Lưu Cha cũng đã phát hỏa 2 lần trong vòng một tháng nay: lần đầu có kẻ đốt bùi nhùi nhét vào vách, lần thứ hai có kẻ đốt cao su ném lên mái, nhưng cả 2 lần đều được đồng bào trong xóm dập tắt kịp.

Ngoài ra, vẫn theo dư luận thì sở dĩ đội cứu hỏa Đô Thành không đơn phương chữa được đám lửa này dường như một phần là vì bọn khủng bố đã len lỏi trong đám đông lén cắt vòi nước của các xe cứu hỏa.

Đã bắt được thủ phạm

Vì vẫn luôn luôn chú ý để phòng hỏa hoạn nên khi lửa vừa khởi phát là anh em Thanh niên Cộng Hòa đã kéo tới và tình cờ bắt ngay được một thanh niên lối 20 tuổi từ trong nhà tắm của ông Lưu Cha phóng nhảy ra. Và trong lúc lửa cháy, một thanh niên khác cũng đã bị bắt quả tang đang chế xăng và quẹt diêm đốt một căn nhà lá ở trong khu vực kho 4. Sau đó dường như nhà

Xem tiếp M trang 4

Ông Cố-Vấn hiểu thị cán bộ áp chiến lược khóa 10

HIỆN TẠI: THỰC-PHONG-CỘNG LẠI CẤU KẾT PHÁ HOẠI CHÚNG TA

Phải vững tâm không để sự cấu kết ảnh hưởng đến mình

SAIGÒN.— Sáng 9-4, khóa 10 huấn luyện cán bộ áp chiến lược tổ chức tại trại "Nhân Trí Dũng" (Suối Lồ Ồ) đã bế giảng dưới quyền chủ tọa của ông Cố Vấn Ngô đình Nhu. Tham dự buổi lễ có nhiều nhân vật cao cấp trong Chính Phủ.

Phúc trình về tình hình khóa 10 này, Thiếu Tướng Giám Đốc Trung Tâm nói rằng nếp sống của khóa này gần sông núi có cây khác với nếp sống của những khóa trước ở Thị Nghè « còn tính cách trưởng giả trong một khung cảnh chưa thoát ly hẳn với đời sống giả tạo ở Đô Thành ».

Khóa 10 được đặt tên là khóa Lê văn Nguyện— tên một anh hùng ấp chiến lược đã hy sinh tại Bình Dương.

Ban chỉ thị cho các dự thính viên trước khi chia tay, ông Cố Vấn Ngô Đình Nhu đã lưu ý các dự thính viên về « sự cấu kết của Thực-Phong-Cộng để đả phá chúng ta trong giai đoạn hiện tại ». Ông Cố Vấn nói đại ý rằng trong công cuộc đấu tranh giải phóng ách thống trị của « thực dân trắng » từ 1945 đến 1955, dư luận thế giới thuận lợi cho ta, trái lại trong công cuộc đấu tranh giải phóng khỏi ách thống trị của đế quốc đỏ, dư luận thế giới có chiều không thuận lợi cho ta vì Cộng sản cấu kết với Thực Phong để đả phá chúng ta. Sở dĩ Cộng sản phải quay sang mở mặt trận quốc tế là vì tại quốc nội chúng gặp phải bất lợi do quốc sách ấp chiến lược gây nên. Ông Cố Vấn căn dặn dự thính viên phải vững tâm không để cho sự cấu kết phá hoại của Thực Phong Cộng có ảnh hưởng đến mình.

TIN CHIẾN SỰ

Thi hài 3 phi-công bị nạn gần Kontum ĐÃ CHỞ VỀ SÀI GÒN

SÀIGÒN.— Sáng 9-4 người ta đã tìm thấy tử thi 3 phi công (2 Mỹ 1 Việt) của chiếc phi cơ chiến đấu bị rớt ngày 8-4, ở gần Kontum, trong khi đang oanh tạc. Nguyên nhân tai nạn đến nay vẫn chưa rõ. Thi hài 3 phi công nói trên đã được đưa về Tân sơn Nhất. Ngoài ra, theo nguồn tin Mỹ, đoàn tiếp viện trong khi tiến đến chỗ phi cơ rớt đã bị địch núp bắn dữ dội.

Ông Bộ-Trưởng Công Chánh

KHÁNH THÀNH TRỤC LỘ ĐAN-KIA LẠC-THIỆN

SÀIGÒN.— Hồi 7 giờ 30 sáng 9-4, một phái đoàn báo chí đã được Bộ Công Chánh mời lên dự lễ khánh thành con đường Dankia — Lạc Thiện (ĐàLạt).

Ông Bộ Trưởng Công Chánh chủ tọa buổi lễ này. Hiện diện trong buổi lễ còn có ông Đại Biểu Chánh Phủ tại Cao Nguyên Trung Phần, Thiếu Tướng Tôn Thất Đính, Tư lệnh vùng III Chiến thuật, Đại Tá Lê quang Trọng, Thiếu tá Tỉnh Trưởng Tuyên Đức và nhiều quan khách Việt Nam và ngoại quốc. Sau phần nghi lễ và diễn văn, là lễ gắn huy chương cho những người có công lớn trong công cuộc làm đường.

Cũng nên biết đường Dankia-Lạc Thiện, được thực hiện do

Xem tiếp G trang 4

Thêm một vùng hoang tàn ở Khánh Hội

Bờ - Lờ?

11 năm trước đây 1952, quí vị đã đọc thiên phóng sự Bờ-Lờ của PHAN NGHỊ, đăng trên báo TIA - SÁNG ở Hà-Nội, một phóng sự duy nhất kể từ hồi hậu chiến được dịch ra Pháp văn, đăng trong tạp chí *Le Courrier du Viet - Nam*, với nhan đề *Je suis un contrebandier chez les Việt Minh*.

Bờ-Lờ 1957?

6 năm trước đây, quí vị đã đọc thiên phóng sự Bờ - Lờ 1957, đăng trên báo NGÔN-LUẬN, cũng của tác giả PHAN-NGHỊ.

Và năm 1963, tác giả Bờ-Lờ xin cống hiến cùng bạn đọc một thiên ký sự hấp dẫn nhất nhan đề

Đường lên Biên giới

Nói về những những thủ đoạn bờ lờ mới nhất của những tay bờ lờ thượng thặng quốc tế, và nhiều chuyện ly kỳ khác xảy ra trên ranh giới Việt-Miên.

Sẽ đăng nay mai trên mặt báo này

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Năm 11-4-1963
(Trưa: 13 giờ đến 15 giờ. Chiều: 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Nguyễn tuấn Phát 360, đại lộ Lý thái Tổ, Ngã Bảy	Sàigòn
B.S. Nguyễn ngọc Duyến 164, đường Hiền Vương	Sàigòn
B.S. Đỗ Khải 240, đường Đề Thám	Sàigòn

TRƯỜNG TƯ THỤC VĂN-HIẾN PHÁT PHẦN THƯỞNG

SÀIGÒN.— Sáng 9-4, trường Trung học Tư thục Văn Hiến đã tổ chức buổi lễ phát phần thưởng cho những học sinh của trường tại rạp chớp bóng Văn Hoá. Hiện diện trong buổi lễ này người ta nhận thấy có nhiều nhân vật quen thuộc trong giới Giáo Dục. Sau lễ phát phần thưởng là phần trình diễn văn nghệ như: Ca, vũ nhạc kịch. Buổi lễ chấm dứt trong bầu thân mật.

XƯNG LÀ CÔNG AN BẮT 1 BÀ ĐƯA ĐI HIẾP

SÀIGÒN.— Khoảng 8 giờ tối 8-4, bà Lê thị Y. (28 tuổi ở đường Võ Tánh) đi chơi về đến ngã tư đường Võ Tánh—Cộng Hòa, gặp một người đàn ông xưng là Công an và yêu cầu bà cho xem căn cước. Nhưng bà Y. lại để quên ở nhà. Do đó, người này kêu tắc xi và nói: đưa bà về bót điều tra. Nhưng lại chở đến căn nhà 294B ở đường Pétrus Ký do bà Trần thị Năm làm chủ, hiệp cùng 4 tên khác đánh thuốc mê bà Y. rồi thay phiên nhau hãm hiếp cho đến 5 giờ sáng hôm sau, chúng mới khiêng bà bỏ trước cửa nhà rồi trốn mất. Khi tỉnh dậy bà Y. đi trình nhà chức trách. Bởi vậy bà Năm bị bắt thẩm vấn, nên nhà chức trách bắt được 2 tên Lê văn Viên (25 tuổi, ở đường Chi Lăng) và Kha quan Hòa (29 tuổi, ở đường Nguyễn Hoàng). Nghe đâu 2 tên này đã thú nhận tội lỗi.
(N.P)

CHẠY ẨU ĐỂ XE LAO XUỐNG RUỘNG

VĨNH LONG.— Hồi 2 giờ 30 chiều 8-4, tài xế Nguyễn văn Ngò lái chiếc xe đò số NBP-377, chở đầy hành khách từ Vĩnh Long về Vũng-Liêm. Khi qua khỏi cầu Cống khúc lộ quẹo xã Hòa Hiệp, thì phía trước có chiếc xe đò khác chạy cùng chiều. Tài xế Ngò cho xe qua mặt. Ngay lúc đó lại có chiếc xe ngựa chạy tới. Vì muốn tránh khỏi đụng chiếc xe ngựa, nên ông Ngò để xe mình lao xuống ruộng. Kết quả 6 hành khách bị thương.
(Q.H)

TÌM THẤY TỬ THI ĐÀN BÀ,

BA XUYÊN.— Sáng 4-4 các em bé chăn trâu ngoài đồng ấp Giồng Lớn, xã Vĩnh Mỹ (Giá Rai) đã tìm thấy tử thi một người đàn bà trần truồng, chỗ kín bị đâm nát, bên cạnh có con chừng 1 năm vẫn nằm ôm xác đầy máu của mẹ. Theo những người hiểu chuyện thì thiếu phụ xấu số này tên Trần thị Lấm (28 tuổi) ngụ tại xã nói trên, mới góa chồng 8 tháng nay Nghe đâu bà Lấm ở vậy nuôi đứa con 12 tháng nhưng vẫn còn hay thầm lén yêu đương nhiều cậu trai trong xóm và trong số này có nhiều cậu bất mãn vì bà Lấm hay thay đổi tình yêu luôn. Đã có cậu gửi thư đe dọa giết bà Lấm. Người ta con tìm thấy bên cạnh thi hài bà Lấm có một mảnh giấy đề giòng chữ: « kẻ gieo gió thì gặt bão, gây khổ cho người thì tánh mạng sẽ mất ». Nhà chức trách đang mở cuộc điều tra truy tầm thủ phạm.
(T.H.)

H.V.C.S ĐI BẮT BẠC BỊ TRƯỞNG ẤP VÀ T.N.C.Đ VÂY

BIÊN HÒA.— Ngày 24-2-63 trước đây, đưa tin mật báo nhà ông Nguyễn văn Luật ở ấp Tân Bắc, xã Hố Nai (Đức Tu, Biên Hòa) có chứa một sòng bạc ăn thua lớn nên ông H.V.C.S. xã này là Trần Thu Lương dẫn dân vệ tới vây bắt quả tang. Khi đó ông Kiều công Huyền Trưởng ấp Tân Bắc đứng ra xin ông Lương bỏ qua vụ cờ bạc này, nhưng ông Lương không chịu. Thế là ông Huyền đi gọi ông Phạm văn Thị, Trung đội trưởng Thanh Niên chiến đấu và Phạm Tha (TNCĐ.) mang súng tới vây, dồn ông HVCS và đám dân vệ vào căn nhà chứa bạc rồi bắn nhiều phát súng chỉ thiên để thị oai. Nhờ có người chạy đi báo Hiến Binh tới mấy ông này mới chịu hạ khí giới. Nội vụ ra tòa tiểu hình Biên Hòa sáng 9-4-63. Kết quả các ông Huyền, Thị và Tha mỗi người bị phạt 3 tháng tù treo. Chủ chứa bạc là ông Luật 1 tháng tù, và 6 con bạc, mỗi người 500 đồng phạt vạ. Riêng có con bạc tên Sáu bị phạt thêm 20 ngày tù ở.

VỢ NGOẠI TÌNH, CHỒNG TỰ CHẶT «CỦA QUÝ»

TÂY NINH.— Ông Lê văn H. (43 tuổi) làm nghề thầy cúng, ở Truông Bà, xã Phước Chỉ (Tây Ninh) cách đây chừng 1 năm có cưới được một cô vợ trẻ 25 tuổi. Đêm 7-4 vừa qua, sau khi đi cúng về, ông H. bắt gặp quả tang vợ đang ái ân với ông hàng xóm. Ông H. liền tri hô lên để hàng xóm tới làm chứng, rồi sáng hôm sau ông làm một bữa tiệc mời đông đủ hàng xóm láng giềng tới, trong số có cả ông hàng xóm bất lương, nhậu nhẹt và tuyên bố gả vợ cho ông này. Khi mọi người đánh chén xong ra về hết, vợ ông H. khóc lóc không chịu... vu quy, làm cho ông đã buồn lại chán thêm ra nhà sau dùng dao chặt cái của nợ mình vứt đi. Bệnh tình ông H. có mòi trầm trọng.
(T.T)

VỢ « TẶNG » CHỒNG 1 DAO CON CHÓ

GIA ĐỊNH.— Hồi 10 giờ đêm 8-4, ông Phạm Trọng Tường (43 tuổi) ngụ tại đường Dương công Trừng (Thị Nghè) bị vợ là Nguyễn thị Năm gây chuyện cãi vã rồi vớ dao con chó nhảy tới đâm. Ông Trừng đưa tay ra đỡ nên bị thương tay rất sâu, máu tuôn xối xả và được chở vào bệnh viện ngay. Theo dư luận trong xóm thì dường như bà Năm nghi chồng có « mèo » nên nổi ghen mà hành động như vậy. Bà Năm đã bị bắt.
(C.C.)

LẠC QUYÊN GIÚP ĐỒNG BÀO NẠN NHÂN HỎA HOẠN TẠI VĨNH-HỘI

— Các em **Thanh, Hùng, Dung, Hương** 496, Phan đình Phùng, Sg.	1.000đ
— Số đã thu:	43.818đ
Tổng cộng:	44.818đ

Việt-Cộng phục kích

Bắn tên thuốc độc GIẾT TÀI XẾ XE BE

PHAN RANG. — Sáng 6-4 ông Phùng Tốt lái xe be vào khu rừng Tân Mỹ, quận Bửu Sơn (Ninh Thuận) để chở gỗ đã bị Việt Cộng phục kích dùng tên tẩm thuốc độc bắn vào xe. Ông Tốt và công nhân Lê Lễ chết, công nhân Phùng Xuân trọng thương. Giữa lúc bọn V.C. xông đến toan đốt xe be thì lực lượng an ninh ta đi tuần tới, mở cuộc tấn công ngay. Kết quả 2 Việt cộng bị hạ tại trận, ta thu 1 súng trường. 2 công nhân sống sót trên xe be được giải thoát. Ngoài ra, sáng 8-4, Việt Cộng cũng đã chặn chiếc xe đò số TBA 529, do ông Văn Bá Thi lái từ Cà Ná về Phan Rang, tại cầu Quán, cách Phan Rang 20 cây số về phía Nam. Ông Thi và 2 hành khách là Nguyễn Phụng Điều (Trưởng ấp Lạc Nghiệp), Đào Xuân Cầm (cũng ở ấp Lạc Nghiệp) bị V.C. bắt dẫn vào rừng. Số hành khách còn lại được bọn V.C. thả về sau khi bắt nghe chúng tuyên truyền láo khoét. Lực lượng địa phương đang mở cuộc hành quân truy nã bọn V.C.

45.— Những người đi bịp những tên Bịp với miếng đòn phản địa lôi, và mìn được gài trên bàn tay.

(Tiếp theo)

T Cần nguýt dài một cái:

— Chèng đéc ơi! Vậy mà cũng học đi B thiên hạ đấy. Có cái miếng đòn phản địa lôi mà cũng không biết thì đòi B ai nữa? Các cậu chôn địa lôi ở dưới sàn, thì nó để địa lôi ở trên tay để phản thùng lại. Địa lôi ở dưới sàn làm cho bạc ngả sấp hai, thì địa lôi ở trên tay nó làm cho thế cờ lật ngược lại: sấp ba. Dễ ợt mà. Nó chỉ cần sờ tay vào bát là đá nam châm đã có thừa hiệu lực để hút mấy đồng tiền lật ngược trở lại. Cho nên tôi nghĩ rằng canh bạc ấy đã có đứa dùng đòn phản địa lôi để sơi các cậu.

Mặt Phúc Sẹo thuỗn ra:

— Có lẽ lời huynh dạy rất đúng.

— Còn có lẽ chó gì nữa. Đích thị là như vậy.

T. Cần vớ lấy cái điếu thuốc lào, kéo một hơi rồi tiếp lời:

— Thời đại này là thời đại khoa học, những ngón bịp cũng được tối tân hóa không còn đơn giản như ngày xưa, như cái hồi ông Vũ trọng Phụng viết « Cạm bẫy người ». Gần đây, ngón đòn địa lôi lại còn được chế biến đi rất ly kỳ...

Phúc Sẹo vội cướp lời:

— Có. Đệ cũng nghe thấy người ta nói đến.

— Nó ly kỳ ở điểm: đòn địa lôi có thể dùng được cả hai mặt chẵn và lẻ, chứ không như mấy năm trước, chỉ dùng được có mặt chẵn mà thôi. Cậu có biết chúng nó làm như thế nào không? Chỗ sóc cái, một bên nó chôn địa lôi thuộc hàng lẻ, và một bên nó chôn địa lôi thuộc hàng chẵn. Khi thừa chẵn thì nó đặt bát vào chỗ địa lôi thuộc hàng chẵn, và khi thừa lẻ, nó đặt bát để vào chỗ địa lôi thuộc hàng lẻ. Có những tiếng bạc nó thừa lẻ, mà bạc ế không ai đặt chả hạn, thì nó lại rê cái bát sang bên hàng chẵn để thừa chẵn. Thằng nào nóng mắt mở ra, chỉ có nước thua sặc máu mồm.

« Ấy đấy, đại khái cái tình hình nền sóc đĩa của nước nhà bây giờ là như vậy đó. Riêng về các con bạc không thuộc giới B, cũng không thuộc giới cánh tạ, ngày nay cũng tinh khôn ra. Dùng đòn địa lôi không còn dễ dàng như mấy năm về trước. Họ không cho cắt bài sẵn. Đến nơi, lúc sắp bắt đầu đánh, họ xem xét kỹ lưỡng quân bài rồi mới chọn quân để cắt, đặng phòng ngừa sự nhét sắt, hay thép vào bên trong. Mặt khác họ lại còn cẩn thận dò mìn. Dùng lưỡi dao cạo, hoặc xâu chìa khóa. Nếu có mìn ở dưới, họ sẽ biết ngay.

(Còn tiếp)

(Nhân tin Việt Cộng hợp cùng Lào Cộng ào ạt tấn công quân Khong Le, ông Phu-ma và Mỹ đều trông vào sự can thiệp của U.H.Q.T.)

— Lại đánh nhau hả? Tôi biến phát bây giờ!

Giải đáp thắc mắc

Tính thuế lợi tức người ăn lương khoán thế nào?

SAI GÒN. — Trong số báo ra ngày 9-4, *Ngôn Luận* có đăng tải lá thư ngỏ của một bạn đọc trình bày thắc mắc « tính thuế lợi tức cho người ăn lương khoán như thế nào? ». Hôm nay giới hữu quyền đã giải đáp thắc mắc đó như sau xin loan báo để độc giả cùng rõ.

« Theo điện văn số 1.839/BTT/TV ngày 13-7-61 của ông Bộ Trưởng Tài Chánh thì trong việc tính thuế lợi tức quân nhân, công chức lương khoán cũng được hưởng sự khấu trừ về gia cảnh giống như công chức trong ngạch tương đương không có gì là phân biệt cả ».

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

RIÊNG XÓM CHÚNG TÔI bị «thiết quân luật»

Thơ ngỏ gửi cơ quan hữu trách

Chúng tôi là những người đang cư ngụ tại hẻm 207 — Liên gia 16 — Khóm 11—Đường Lý thái Tổ đang gặp một chuyện hết sức khổ tâm:

Nguyên tại khóm của chúng tôi không biết căn cứ vào đâu mà cứ mỗi tối vào 22 giờ đêm là ông Khóm trưởng cho người khóa tịt ngay những cửa ngõ ra vào trong khóm lại. Cho nên tất cả chúng tôi ở trong một khu rộng lớn Lý thái Tổ vòng qua Sư Vạn Hạnh, đằng sau là đường Minh Mạng tới đường Bà Hạt bị ở trong một cái thế cá chậu chim lồng, chả còn biết xoay xở ra làm sao mỗi khi

Xem tiếp K trang 4

TRÔNG THẤY

Phải hiểu phận mình

Nhân tin anh chàng Lê P.T nhậu say bị vợ đánh phải đi nhà thương

Ngày xưa các cụ rượu say
Về nhà vợ đã dọn ngay cháo gà
Nhớ thi sĩ Đông Pha thuở trước,
Nhân đêm thu trăng nước đầy vơi.
Thả thuyền cùng bạn rong chơi
Canh khuya thức nhắm ai người đem cho?
Thì bà xã dâng vò rượu quý,
Khúc cá ngon biết ý để dành
Càm vì ai đó mắt xanh,
Phú sông Xích Bích nổi danh văn hào,
Thời buổi mới anh nào thích nhậu,
Hãy trông gương cái cậu Lê này
Vợ nhân đang lúc chồng say,
Đánh cho một trận thấy ngay ông bà.
Đừng bắt chước Đông-Pha, Thái-Bạch,
Đời văn minh « nhập ngạch » đàn ông,
Hầu bà cho đáng tấm chồng,
Bỏ khi thụ hưởng má hồng, mỗi son.

NAM PHƯƠNG-SÓC

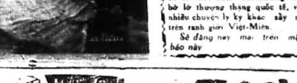

VIỆN ĐẠI-HỌC HUẾ

I— TRƯỜNG QUỐC-TỬ-GIÁM ĐƯỢC TÂY XỬ DỤNG ĐỂ ĐÀO TẠO CÁC ÔNG THỪA

- Thì thử hỏi dân Việt làm sao trọng trường Đại-Học Việt-Nam cho được?

(Tiếp theo)

Bài của TỪ-CHUNG

Sở dĩ, người Việt chúng ta vẫn còn giữ quan niệm cho rằng cái gì của ta đều là tồi, vì lẽ giản dị, là có lý do để mà người Việt chúng ta quan niệm như thế.

Trong phạm vi của Đại Học Huế, những lý do mà chúng tôi tìm thấy như sau:

Đặt bút chấm hai chấm, kẻ viết bài báo này mường tượng và hình dung thấy nụ cười châm biếm của độc giả. Nào xem anh chàng dẫn lý do gì nào? Hay lại cũ rích như là đổ tội cho Thực Dân?

Biết rằng vấp phải nụ cười ấy mà vẫn phải viết tiếp. Lại biết hơn nữa rằng, xưa nay, muốn gỡ trăm thứ tội, người ta vẫn cứ đổ tuốt tuột lên đầu thực dân (!) thế là ổn chuyện! Đổ bừa bãi đến nỗi đôi khi chúng ta chẳng thèm nhìn thấy sự thực là đã có một thời mười sự thống trị của thực dân bóc lột, dân chúng đã được sống tương đối tạm để chịu đến nỗi quên cả cái nhục mất nước và sự thực thứ hai nữa, là khi thực dân mất hết thuộc địa thì thực dân lại giàu có hơn xưa! Nhưng đây là chuyện ngoài đề.

Trong đầu đề của chúng ta thì sự đổ tội bừa bãi ấy dẫn đến một tình trạng là lý do « thực dân » viện dẫn không còn giá trị gì nữa cả. Nó cũ quá, nó xưa quá, như bao thuốc lá hả, và mốc, hút vào ho sặc ho sụa lên.

Tội một nỗi là sự thực nó lại như thế. Và làm báo là nói sự thực, nên dù là gặp phải sự thực đã cũ mèm nhưng hãy còn hiệu lực thì vẫn phải đề cập tới.

Theo chỗ chúng tôi suy luận, thì sở dĩ chúng ta có quan niệm chê các thứ chúng ta tạo ra là vì chúng ta mắc mưu thâm độc của các ông Tây già cai trị chúng ta từ xưa mà chúng ta không biết, hay là vì tự ái chúng ta không muốn nhận là chúng ta đã mắc mưu.

Chứng cớ? Không thiếu!

Guồng máy cai trị thực dân ngấm ngầm huỷ diệt những giá trị cũ của ta, huỷ bằng cách cắt đứt chúng ta với quá khứ, dẫn chúng ta đến chỗ dè bỉu quá khứ.

Không, chúng tôi không trở lại để mà tô vàng son lên thời cũ, để mà nói rằng cha ông chúng ta xưa kia đã có thời oanh liệt, đã có thời quý dân ta dư tiền, đã có thời ta đắp đê ngăn nước bể làm dinh điền, và cách đây đã hàng mấy trăm năm chúng ta đã cải cách điền địa.

Không, chúng tôi không đi ra ngoài đề và chúng tôi chỉ xin dẫn chứng.

Để xui khiến chúng ta dè bỉu quá khứ, guồng máy cai trị thực dân đã cố tình hạ thấp bậc thang giá trị mà đã có một thời cha ông chúng ta công nhận. Thí dụ trong địa hạt quân sự:

—Xưa kia quân ta chia làm 5 đạo. Tiền, Tả, Hữu, Trung, Hậu quân

Xem tiếp H trang 4

QUÝ BẠN ĐỌC CHÚ Ý

Xin đọc phần kết thúc loạt bài « điều tra dư luận về việc Xe Buýt lên giá » trình bày trong mục Quan Điểm.

Trong số báo tiếp, *Ngôn Luận* sẽ đăng tải thông cáo giải thích của Công Quản.

MỘT DANH TỪ ĐỦ... XOAY ĐỔI TÌNH THẾ!

Xét trong lịch sử cổ cận, đã có nhiều vụ « nguy » chỉ nhờ một lời nói mà chuyển thành « an », hoặc giải nguy cho một nước, hoặc giải nguy cho một lãnh tụ Quốc-gia.

Gần đây, có một tai vạ mới đe dọa... « chút xíu », bà con đã cuống cả kê cả lên. May thay! Chỉ có một danh từ được đưa ra (thay thế cho một danh từ khác) mà nguy biến ra an! Ấy thế mà có nhiều bạn đồng nghiệp của chúng tôi lại... « bật cười » vì cái danh từ quí báu ấy, thì có lạ không chứ! Đặc biệt là tuần báo **Văn Nghệ Tiền Phong**. *Mấy anh bạn chuyên lượm « tin tức...mình » cứ cười hinh hích mí nhau về cái danh từ cứu nguy nọ! Thử hỏi: Nếu không có bậc trí giả « anh tài » lẹ miệng nhanh tay, đưa ra danh từ ấy để « trấn an », thì biết đâu dân chúng chẳng đã mất hết bình tĩnh mà... phát sốt nổi hạch cả lên rồi? « Bệnh tưởng » dám biến thành bệnh thực lắm chứ! Để chứng minh cái công lao này, chúng tôi xin nhắc lại một vụ « danh từ cứu nguy » ngay trong trận thế chiến thứ II vừa qua để bà con mình cùng suy ngẫm, so sánh:*

Cuối năm 1945, quân nước Đồng Minh A. đóng gần biên giới nước Đồng Minh B. Vì đã « uống huyết (ki) ăn thề » sống thác mất còn có nhau, cho nên một ngày kia, vừa nghe tin cấp báo: có đoàn mấy

Xem tiếp D trang 4

1963: Năm Ấp Chiến - Lược chuyển qua thế công

Ngôn, Sơn, Luận TÌM NGƯỜI MẤT TÍCH

TRUYỆN PHÒNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TƯ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

(Cảm phóng tóa, trích dịch và quay phim mà không xin phép)

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

N.K. 104BYT/QCDP 14-8-62

Tay ngà và súng thép

(Tiếp theo trang 5)

nên tôi đề nghị bà chị em mình nên nhắc nhở nhau về việc đó, để chồng đỉnh trại được yên ổn. Trong 60 ngày sống ở đây phải là hoàn toàn 60 ngày cởi mở, vui vẻ và bừng thú. Được việc xuơi, được việc nhà và tìm bạn thêm đông. Như thế có lẽ bừng thú hơn. Thôi và ngủ !

Tối vừa ý cầu nói của chị M. và dìu chị ta lên phòng.

Thấy mấy chị trực nhựt có vẻ đi nhắc nhở giờ ngủ. Tôi dẫy nhẹ chị M. vào phòng chị em giường Ngọ, chưa vô ổn ào nó một hồi để thỏ thẻ cho vui. Nga nó miễn dịu và có vẻ vân nghe hơn tôi. Nó thỏ thẻ :

— Không bao lâu mà mình thấy mình trưởng thành hơn hồi ở nhà nhiều. Mình nghe bọn nữ, mình thấy việc xảy ra, mình chứng kiến việc thanh toán, và từ đó mình học lớp được nhiều kinh nghiệm. Thứ chơi nhứt kỳ quá là có ích. Mỗi lần mình lại có kiểm điểm nó thì hình như nó kêu điểm lại mình.

— Chưa trưởng thành bao nhiêu đâu :)

— Chị muốn bao nhiêu, bao lâu ?

— Phải biết liền.

— Mai mốt biết liền :

— Phải biết cưa tế.

— Mai mốt biết liền. Xong mấy cái thương thì hiểu ngay.

— Phải biết bắt.

— Thì tập. Mấy hồi.

— Phải biết vô thuật.

— Học. Mai mốt có * vô thuật rồi bắt tụi nó *.

— Phải biết đánh phèn.

— Tôi chỉ cho một cô ở Vĩnh-Long. Cô ấy dạy cho. Không tính tiền.

— Phải biết viết.

— Tập viết lăn tăng nhạt kỳ, rồi nhờ V.B. giúp cho.

— Hừm ! V.B. ! Khó lắm.

— Thì tự học.

— Càng khó hơn.

— Nhưng chị muốn biết viết để làm gì.

(Còn tiếp)

SỐ 23 BYT/QCDC — 1-7-63

Huyết...

Ra bạch đới, cộng dồn cơn, đau tử cung, ngứa cửa mình, đau giấy chảng, đau bụng đàng thuốc :

BẠCH-ĐỚI-HOÀN THỤY-LÂM

là thuốc gia-truyền

Phòi : Yếu, hay khạc nhổ, đàm nhớt, khó thở, nhiều đàm rang ngực đái đêm, hồi hộp yếu tim, khó ngủ, kém ăn, tự nhiên sốt cảm, đau lưng, ra một nhiều BỔ PHẾ LINH ĐƠN Loại A THỤY LÂM...

Có bán tại : THỤY-LÂM 191 Gia-Long Saigon, 131 Võ-di-Nguy Phú-Nhuận, 110 bis Không-Tử Chợ-Lớn, 28 Phan-đình-Phùng Long-Xuyên—Đồng-Hòa 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết, 72 Nguyễn-Hoàng Mỹ-Tho, Vạn-sanh-Đường 7 Hoàng-Vương Đà-Nẵng—Ngọc-Hiển Rạch Giá, nhà sách Phát-Hưng Sa-đéc.
K.N. 206-207 ngày 31-7-62

MẠCH THUỐC

BÁC-SĨ THIỆN-Ý PHỤ TRÁCH

TRẢ LỜI NHỮNG THƯ HỎI THUỐC

— **Em Trần văn Hải Sg** : *Mô hôi nhiều* : Uống Auxergyl 20 giọt, Génatropine 20 giọt. *Nước đái* : Dùng Atropine Homdé loại 0,10mg ngày một viên.

— **Ông Lê nguyên Huy Sg** : *Tim* : Ông bị ông đau tim, nhưng vì làm việc nhiều nên mệt, cần giữ vững. Có thể tiêm Camphre hoặc uống Tonicoeine là Lá cây chữa đi thăm tim & bệnh viện Thanh Quan hoặc tìm giấy giới thiệu về nhà thương Chợ Rẫy. Những vết đó ở ngực và lưng nên không có gì khác thì cứ ăn cũng được làm gì.

— **Ông An Cần (Thâm Nghị Sg)** : *Tim phải* : Tim phải không sao cả. Làm việc nhiều thì một như thế đó. Dùng thuốc như trên.

— **Em Thế-Linh T.M.G. Sg** : *Nhức đầu* : Có nhiều nguyên nhân. Em đau lâu như vậy cần đi bệnh viện nhờ khám cho rõ. Em nên đến Bệnh viện Bình Dân tìm chữa cả tai lẫn bệnh ngoài da, và thử máu không mất tiền.

— **Em Nguyễn văn Chính Dalat** : *Trường hợp biếu chứng* : Em nên có những thời ăn nào mà ăn vào làm cho ngứa ngáy, lở mật và nên dùng Sirop Promethazine.

—**Bà Nguyễn thị Thu Hương (Qui Nhơn)**: *Dường thai*:Không có Ephynal 50 bà dùng thay vào Ephynal 100 một viên lượng thì cũng được.Progestérone:Crème ngừa là thuốc của viện hóa chế Crémy.Nếu không muadrure, bà muốn dùng Lutogyl cũng được, nên dùng loại 25mg. ngày chích một ống, sẽ dùng thuốc cho đến khi thai mạnh, không lo sảy nữa (nên nhớ bắc sĩ ngộ nó là sinh thêm hại). Trong thời thai nghén, nên dùng chất vôi (calcium), bà có thể hỏi mua thứ nào ở chỗ bà cần có cũng được. Nên tự tiêu bớt : dùng Boldolaxine hoặc Fructines Vichy. Thỉnh thoảng nên đi thử nước tiểu xem có chất đạm hoặc không ? (albumine)

— **Ông Phan Nhượng Lâm đông**. *Sốt rét*. Ông sốt rét mà khi đốt con lại bị bạn mở đay, đó là vì không chịu thuốc, dùng sirop Promethazine — *Sán sơ mít* : uống Taeniluge Ercé hoặc Yomésan. *Da dầy* : không phải trường hợp nào cũng nổ. Những trường hợp nhẹ, hoặc mới mắc dùng thuốc là đỡ. Bệnh này cần bắc sĩ trông nom chỉ dẫn cách dùng thuốc trong một thời gian. Tạm thời ông có thể dùng Regaut để uống.

— **Ông Trần hoàng Long, Cây Quéo — G.Đ.** : *Thông niệu đạo*: trường hợp của ông cần phải làm thêm một thời gian, vì kích thước không có số nhất định vì tùy từng người, theo tầm vóc, tuổi tác, ông cần thử một vài lần cho chắc. *Trường hợp quen thuốc* : muốn biết có quen thuốc không thì nên tiêm vào làm một cái Antibiogramme thì rõ. *Nhức đầu* : ông rủ thuốc vào nửa vào tai và thấy bớt nhức đầu thì cứ tiếp tục. Như vậy bệnh của ông là do nổi nó ra. Nếu nước nổi ra nhiều thì phải đi chụp hình nổi để khám.

— **Em Vũ Thương Hoa Sài gòn** : *Tim* : em không đau tim, đừng lo, chỉ dùng thuốc trợ tim (đã kể ở trên) là đủ.

— **Ông Nguyễn đình Trung, Qui Nhơn** : *Tê chân* : xin nói thêm để ông rõ thiếu sinh tố B1 không những chỉ tê chân tay, phù thũng, mà còn ảnh hưởng đến tim nữa. Ông nên dùng Strychnol B1. Ngờ rụa là vị chi thì cần phải đi thử. Trong trường hợp chi gân tay xưng lớn lên và còn nhiều triệu chứng về da nữa, ông đừng lo.

— **Em Trần nguyên Hiến Đà Nẵng** : *Thể dục* : xương sống em sang như vậy không nên tập to, nên tập hơn lên và tập hơi.

— **Ông Nguyễn thành Công Đà lạt** : *Mồ hôi nhiều* : dùng Auxergyl và génotropine ngày 20 giọt. *Gội răng thối* : xúc miệng bằng Septyl.

— **Ông Phạm văn Quý, Sài gòn** : *Thần kinh* : nên dùng thuốc an thần Neuroflorine. Có thể uống thêm Bromocelcium.

— **Ông Lê văn Thạch (Phương Dinh)** : *Mũi* : ông nên nhỏ mũi Argyrol 1% và uống ngày 2 viên Allergica, các triệu chứng khác sẽ hết vì a nguyên nhân ở mũi. *Đau mắt hột* : phải đi nhà thương đánh mắt rồi tra pommade sucrosynine. Việc đánh mắt rất cần thiết.

— **Cô Trần thị Thu, cô Sáu thế Hoài (T.T)**: Không sao cả.Dùng thuốc an thần Neuroflorine. Quên đi, đừng để vấn đề này làm bận não. Thông cảm. Đón đọc bài nói về trường hợp này.

Bác-sĩ THIỆN Ý

Làm nghề chặt đầu...

(Tiếp theo trang 3)

tịch Molé, đại diện nghịch vương thì Ba Lê là vẫn lạnh lùng dự đứa phút chốt.

Buổi sáng tóc Damien cũn đen lánh đến lúc chết anh ta đã trở thành bạc phơ. Người ta kể rằng dự có câu chuyện đó đã làm cho chính Louis XV phải nhỏ lệ... nhưng hơi muộn — các vị nghề cao thường hay khóc muộn như vậy. Sau khi vụ này được phổ biến rộng rãi trong quần chúng, hai kẻ chế xướng là Argenson và de Machault bị cắt chức.

TÌM VIỆC

— Sinh-viên muốn tìm một chỗ dạy tư gia có lương hay không trong, biên thư cho LĐ Thăng 80/45 Trần Quang Diệu Sài gòn.

— Sinh Viên Khoa Học muốn tìm chỗ dạy tại tư gia. Điều kiện dễ dàng. Xin biên thư cho Anh. S. 9 cư xá Hàng Xanh-Thị nghè-Gia định

— Sinh viên Y Khoa, cựu học sinh Taberd, chương trình Pháp nhận kèm trẻ em tại tư gia. Thư về: Võ Anh 1985 Đề thành Nhân Gia định.

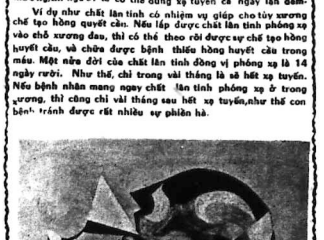

(Tiếp theo) TỪ-CHUNG sưu tầm

DƯ ÁN VÀ KHOẺ MẠNH

Vì con người cũng là một sinh vật, nên y khoa cũng áp dụng phương pháp theo rõi nguyên tử hướng đạo để chữa bệnh cho nhân loại. Trước hết là để chẩn bệnh, vì dụ như bác sĩ ngờ một người nào mắc bệnh đau tim.

Với chất muối nếu bệnh, nếu cho bệnh nhân ăn, thì chất muối sau cùng cũng nhập vào máu, nhưng không có cách nào theo rõi cả. Nay vẫn lấy chất muối cho vào lò nguyên tử thì muối biến thành muối đồng vị có khả năng phóng xạ. Khi muối được chích vào cơ thể, giờ thứ nhứ chích vào cánh tay thì với công tơ Geiger, người ta có thể theo rõi xạ tuyến do muối đồng vị phát ra. Như thế mà người ta biết muối theo mạch máu từ tay trở về tim mất một thời gian là bao nhiêu lâu, và do đó có thể dự đoán xem tim có đau hay không ? Sức bơm và sức hút máu có đủ hay không ?

Thí dụ khác nữa : một bệnh nhân có thể đau bướu giáp trạng (thyroid) ở cổ họng. Người ta cho bệnh nhân uống một thứ * *nước nguyên tử* * có pha chất Iode phóng xạ. Chất Iode được hạch giáp trạng tiếp thu, rồi sau đó lấy công tơ Geiger theo rõi, người ta có thể biết rõ hạch này đau, hay sưng như thế nào ?

Khoa học lại còn dùng các chất đồng vị phóng xạ để hèn gắn các vết thương, vì thứ như bệnh nhân cần chữa bệnh bằng quang tuyến X, nếu dùng máy chiếu quang tuyến thì máy to công kềnh, khiến bệnh nhân mất thì giờ nằm lỳ ở viện. Nay với chất đồng vị phóng xạ ghép liền ngay vào vết thương,thì người ta có thể dùng xạ tuyến cả ngày lẫn đêm.

Vì dụ như chất lân tinh có nhiệm vụ giúp cho tủy xương chế tạo hồng quyết cần. Nếu lấp được chất lân tinh phóng xạ vào chỗ xương đau, thì có thể theo rõi được sự chế tạo hồng huyết cầu, và chữa được bệnh thiếu hồng huyết cầu trong máu. Một nửa đời của chất lân tinh đồng vị phóng xạ là 14 ngày rưỡi. Như thế, chỉ trong vài tháng là sẽ hết xạ tuyến. Nếu bệnh nhân mang ngay chất lân tinh phóng xạ ở trong ,thì cũng chỉ vài tháng sau hết xạ tuyến,như thế con bệnh tránh được rất nhiều sự phiền hà.

Lượng nguyên tử, hay là lượng có pha chất Iode đồng vị phóng xạ, khiến cho bác sĩ quan sát được hạch tuyroit của bệnh nhân

(Còn tiếp)

HẢO HÁN RẠCH LƯỠNG SƠN
Thủy Hử
Tác truyện
Động-Đà, Thị-Nại-Xã 1027 Số 185 Kim-Thánh-Thán 933 bình — Thầy-Gòn chú thích
HỒI THỨ 23
Hầu thì mật lên nhìn á, với vẻ vạn lơn khao khát... À chăm chăm coivới hồi tiếp.
— Nghỉ đinh hồi kéo tôi thật chăng? Hầu liền qui xuống sân sĩ :
— Trăm điều mong mỏi Nương tử tác thành cho ! Xin thương lấy kẻ hèn này cho trọn quá phúc !
Bảy giờ rượu càng ngâm, lửa lòng càng bốc mạnh, á nắm ngay tay hầu, dìu cho đứng lên. Hai bèn đứng sóng đôi, mặt giáp mặt tay cầm tay, bốn mắt đã như mở đi vì đục vọng. Giây ra lầu lát nữa, thấy cứ ngoài đã đóng chặt, bốn bề vắng vẻ êm ru. Thế là họ dìu nhau vào bên giường, cởi áo trút xiêm với vã, đứng ngay cái phòng của vua Vương làm cái động phòng. Kẻ quên vợ, người phụ chồng, lúc đang tâm đã bằng lên, thì thiên lý với nhân luân bị đốt cháy ra tro ra bụi hết...
Cuộc mây mưa vừa dứt, bỗng toàn mặt lại áo quần... bỗng nghe cửa mở đánh kẻt ! Thì ra Mụ Vương chạy về ! Hộ giật mình, không kịp cho dây dẫn điện nữa. Mụ sửng sốt xông vào phòng nạt nộ :
— A ! Các người giỏi thật ! Gớm thật !
Hai kẻ ngoại tình bị một phen bỏ vía, mặc vội áo quần, Mụ trở mặt Kim-Liên mà mắng :
— Giỏi ! Giỏi a ! Ta mới có đem may quần áo cho dâu cỏ gọi cô đến ngủ với mai ? ! Cả Võ biết chuyện thì ta bị vạ lây mất. Chỉ bằng ta đến thú quách với hắn trước là xong ! Dứt lời quay mình toan đi. Cô á vội chạy lấy quần mụ, nắn lại :
— Lạy Bà ! Bà tha cho !
Tây-môn-Khánh cũng thì thào khẩu :
— Bà ơi, nỡ nào nhẫn chịu t...
Mụ Vương nguýt mắng cười nhạt. Rồi nghiêm ngồi nhắn mạnh từng tiếng :
— Thôi ! Sự đã lỡ, ta cũng đành chịu. Nhưng nếu hai người muốn ta the cho, thì phải nghe theo một điều này !
Cả á khẩn thoản nói :
— Đừng nói một điều, đến mười điều chúng xin vâng !
Mụ bèn thong thả ra lệnh :
— Nếu vậy, bắt đầu từ hôm nay, ngày nào cô cũng phải lèo chè mật Cả Võ mà sang dạy vòichung voiDại-quan nhân, không được sai bạo. Trời đêm thì phải theo lão. Ta sẽ ngờ đi cho, không tổ cáo nữa. Nếu sai hẹn một ngày không sang, ấy là ta mách ngay cho Cả Võ biết.
Cô á vô ngay lấy :
— Vâng ! Vâng ! Chúc xin tuân theo lời Bà.
Vừa nói vừa vuốt cứu mái tóc rối. Mụ lại quay bảo gã chim già) :
— Còn ông Tây-môn ! Ông đừng để tôi phải nói nhiều. Việc của ông đã mười phần hoàn hảo rồi, thì những vật đã hứa, hãy trao tôi cho đủ. Nếu ông quên ơn, thất tín, tôi sẽ bảo Cả Võ ngay !
Cả cũng vồn vã hứa chắc :
— Bà cứ yên chí. Tôi quyết không sai lời.
Bà người ngồi vào bàn uống thêm vài chén rồi lại lục qua lục lại...
— Giờ này Cả Võ sắp về, sao chưa thấy tôi tớ đem lại ?
— Hay lắm ! Trăm sự đều nhờ cậy ở Bà cả cho thỏa. Tôi về đây kẻo lại lo cho mình. Ngày mai tôi sẽ đến.
Dứt lời, á theo tôi sau, trở về nhà, lợn ra mặt trước, gỡ bức rèm xuống, thì vừa vặn Cả Võ về đến cửa.
Bèn kia vách tường, mụ Vương đốc ý nhìn vào mặt Tây-môn-Khánh mà hỏi :
— Tay thì bó tơ thì cả cơ chơn ?
— Hay lắm ! Trăm sự đều nhờ cậy ở Bà cả của tôi. ! Về đến nhà là tôi lấy ngay đinh bạc đem nộp tế ơn. Một lời đã hứa, tôi đâu dám đổi lời sao ?
— Phải ! Người ta cố đến : *Mất trăng ra thấy bằng sợ. Trong bụi khỏi đâu chẳng lấm mặt.* (1) Chớ đã giá này bị cái họ : * Quan tài chôn rồi, mới đổi tiền khác * nhé !
Tây-môn-Khánh tủm tỉm cười dứng dậy ra về...
Thế là từ đấy, ngày sáo Phan-Kim-Liên cũng lén chồng, mò sang nhà ông Vương, đứng đầu nhà Tây-môn-Khánh. Thôi thì chiều rượng thì say, nói cười bỉ lậu, tình dan díu với nhau, nói tình vụng trộm càng khắng khít như như như sơn, ý hợp tâm đầu như bước như thát. Người cựu vật nói : «Tiếng lành đồn gần, tiếng dữ đồn xa» (2) bỗ nhỏ có tai cứ ngoài cổ mãi : Chưa đầy nửa tháng sau, không giữ-giàng gì mà đã biết vụ ngoại tình này. Chỉ riêng... anh chàng Cả Võ ngày dần là mù tịt điếc dạc !
Tưởng câu chuyện trai hư gái đểu... Hãy kể đến người phát-giác ra vụ này. Số là ở huyện Dương-Cốc có một thiếu-nữ độ 19,18 tuổi, tên thọ vốn họ Kiều, nhưng vì hắn được sinh trong lúc cha đang làm lính ở Vận-Châu, rồi được nuôi dưỡng ở đấy cho nên được đặt tên là Vận-Kha. Bấy giờ hắn chỉ còn người cha ở nhà. Thằng bé được cái khôn-ngoan lắm-lắm, nên ngày đem bán qui đến các quán rượu trước công huyện, bán kiếm tiền nuôi cha. Trước nay hắn vẫn được Tây-môn-Khánh cho tiền đứng mua sẵn. Hôm ấy, hắn mua được một gói lê ngon, gỡ là xuyết-lê», bèn gánh ra phố, luyn quanh quẩn để tìm Khánh, nhưng tìm mãi không thấy. Hắn hỏi đò, thì có một người tục-mạch bèn xáp bảo cho biết rằng :
— Này Vận-Kha, mày muốn gặp ông ấy thì tao mách cho một chỗ nhé!...
Hắn mừng rỡ nói:
— Chú ơi, chỉ mai mối mau mau mong, mách giùm cho,để cháu tìm ông ấy kẻo đám ba tiền vé mua gạo nuôi cha thì may quá!
Người ấy bỗ giọng nói:
— Ông ấy gần đây gian-díu với con vợ thằngCả Võ bán bánh bao,nên ngày nào cũng lượn đầu phố Tứ-Thạch, mà vào phòng trà mà V'ương

(Còn tiếp)

(1) « Nhân vọng tinh - tiết chi. Chuyện đăng hầu tướng, mụ Vương đốc ý nhìn vào mặt Tây-môn-Khánh mà hỏi :
*Hảo sự bất xuất môn, Ác sự truyền thiên lý.

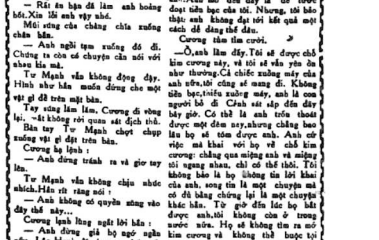

Trong bóng tối, chàng sĩ-quan đi tìm ở cửa thứ hai. Tay chàng quờ quạng tìm sực bật đèn rồi nhẹ nhàng lên xuống. Căn phòng trưng bày khá lịch sự,có lẽ thường dùng làm phòng ăn. Ngay đối diện là một khung cửa nữa. Lướt đi thật nhẹ nhàng, súng chĩa về phía trước, chàng bàng qua phòng và ghé tai vào khe cửa nghe. Bên kia,có tiếng người động cựa. Một vật gì rơi xuống sàn, rồi đến tiếng đóng bằng.

Tay Cương chụp lấy quả đấm sứ, quay thật nhanh. Cửa mở vào một căn phòng đèn thắp sáng choang, bốn mặt tường đều là kính.

Minh vào đó tưởng mình đi lầm đội mũ dạ mềm, Tư Mạnh đứng trước bàn giấy, quay lưng lại phía chàng. Em như ra,Cương bước sang bên và cất giọng bình thản nói to :

— Không được nhúc nhích đấy nhé !

Thân hình cao lớn của Tư Mạnh chợt giựt thót lên. Rất từ từ, hắn quay mặt lại. Mặt hắn nhìn Cương không chớp,hơi thở rộn lên từng cơn dồn dập.

Cương điềm nhiên nói :

— Rất ân hận đã làm anh hoảng hồn,Xin lỗi anh vậy nhé.

Mồi sáng của chàng chìa xuống chân hắn.

— Anh ngồi tạm xuống đó đi. Chúng ta còn có chuyện cần nói với nhau lâu mà.

Tư Mạnh vẫn không động dậy. Hình như hắn muốn đứng cho một vật gì để trên mặt bàn.

Tay súng làm lăm, Cương đi vòng lại, -vẫn không rời quan sát địch thủ.

Bất tay Tư Mạnh chợt chạp xuống vật gì đặt trên bàn.

Cương la lớn :

— Anh đừng tránh ra và giơ tay lên.

Tư Mạnh vẫn không chịu nhúc nhích.Hắn rít răng nói :

— Anh không có quyền sống vào đây thế này...

Cương lạnh lùng ngắt lời hắn :

— Anh đừng giả bộ ngớ ngẩn nữa. Liên Hành đã phóng ra-bết tất cả về anh rồi, Được hoạt động của anh đều đây là chấm dứt.Lời lại !

Tư Mạnh đảm đảm nhìn chăng một lúc khá lâu, rồi tay hắn nhắc khỏi mặt bàn,để lộ ra một đồng kim cương lấp lánh được anh đèn.

Cương nhếch mép cười, bảo hắn :

— Anh ngồi xuống đi. Chúng ta chẳng còn được bao thì giờ đâu.

Tư Mạnh buồng rơi người xuống ghế,hai tay đặt gần mở kim cương. Gióng nói của hắn trầm hẳn xuống, khác hẳn lúc bình thường.

— Chỉ vậy là cùng tôi. Chúng ta có thể điều đình thỏa thuận với nhau, anh Cương ạ.

Cương kéo ghế ngồi đối diện với hắn,nhỏ nhẹ :

— Anh tưởng thế đấy à ? Điều đình ra sao nhỉ ?

— Chỉ kim cương này đáng giá gần hai triệu bạc.T i bằng lòng chia cho anh một nửa, nếu anh chịu đành cho tôi một giờ.

Cương đặt khẩu súng xuống mặt bàn, lựa cho nòng súng chiếu thẳng hướng vào mặt Tư Mạnh. Chàng cương tay trái,kéo cái-vê manhattan để kịu. cương về phía mình và bình thản nói :

— Tôi đã nói với anh là đời hoạt động của anh chấm dứt từ đây mà. Bộ hộ của anh đã bị bắt trọn ổ.Anh đừng có vào mồm khám với bộ bây giờ.

Tư Mạnh nắm chặt hai tay, giận dữ nó t :

— Nếu anh đã cảo tôi thì anh sẽ không sống nổi chỉ hôm nay mai thôi. Tôi sẽ khai ra với cảnh sát.Tôi chẳng lẽ gì thành tích của anh,anh Cương a.Tôi biết mọi mánh khóe làm ăn của anh.Anh mở đến đây là đã trước được tiền bạc của tôi. Nhưng, tôi bảo thật anh không đạt tới kết quả mơ ước đã đặng thế đâu.

Cương tươi cười.

—Ồ,anh làm dữ.Tôi sẽ được chỉ kim cương này, và tôi sẽ vẫn yên ổn như thường.Chỉ có điều anh sẽ ngồi tù anh nữa,tôi cũng sẽ mang đi. Không tiền bạc,tiếng xuống mấy, anh là con người bỏ đi Cảnh sát sắp đến đây bắt anh. Có thể là anh sẽ được chết được đêm nay,nhưng chẳng bao lâu họ sẽ tóm được anh. Anh cứ việc xé khai với họ về chỉ tiết kim cương: chẳng qua miệng anh và miệng tôi ngang nhau, chỉ có thế thôi. Tôi không bảo là họ không tin lời khai của anh, song tin là một chuyện mà có đủ bằng chứng lại là một chuyện khác hẳn. Tờ giờ đến lúc họ bắt được anh,thì không còn ở trong nước nữa. Họ sẽ không tìm ra nổi kim cương và không thể buộc tội cho tôi.Bởi vậy,chuyện điều đình của anh chẳng có nghĩa gì với tôi cả, anh đã hiểu chưa ?

Tư Mạnh không nói gì.Hắn nhìn chăng trừ chỗ kim cương vào lòng bàn tay.

Cương nói tiếp :

— Tuy nhiên,tôi không nỡ đối xử quá tàn tệ với anh. Nếu hợp vào tay cảnh sát,anh sẽ bị ít ra là hai mươi năm tù và tôi tin rằng anh không còn sống lâu đến thế.

(Còn tiếp)

Sau «GIÁN ĐIỆP HAI MANG»
BẠN LƯƠNG QUÂN SẼ LẠI TRỞ VỀ
VỚI LOẠI CHUYỆN TRINH THÁM,ĐẤU TRANH
TRONG MỘT TÁC PHẨM DỮ DỘI NHẤT
TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY
« NHỮNG CUỘC THANH-TOÁN »

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Đường khuya sáng trăng

★ MẠNH-LIÊM

NĂM ấy, tôi làm cho một sở kiểm lâm ở vùng thượng du Bắc-Việt. Hàng tháng, cứ đến độ tuần trăng, tôi lại phải cùng với một viên đội người Pháp lai, dùng xe « díp », đi tuần quanh mấy khu rừng cấm. Vì hồi này bọn trộm cây thường lợi dụng trăng sáng vào rừng đốn trộm cây. Con đường chúng tôi đi từ cái đồn nhỏ lên rừng cấm là một con đường đất đỏ rộng, con đường này vào khoảng gần rừng, có một cái cống lớn đặt ngang, cái cống này ăn thông ra cửa sông để lấy nước vào ruộng. Hồi này vào mùa nước lớn nên ngồi trên xe cũng nghe thấy tiếng nước chảy ào ào. Đêm ấy là đêm mười bốn âm lịch, vành trăng tuy còn khuyết một chút nhưng ánh sáng vằng vặc soi sáng cảnh vật dưới đêm khuya. Viên đội kiểm lâm và tôi được lệnh đi tuần vào lúc 11 giờ khuya. Bây giờ mới 9 giờ rưỡi, hắn rủ tôi ra quán rượu ở khu phố chợ uống vài chén cho ấm bụng rồi lên đường là vừa. Ở quán này có một em chiêu đãi nom rất ngon lành và cái tên của em cũng ngon lành không kém : em Êm. Viên đội của tôi rất si tình em Êm. Tháng nào cũng vậy, hơn một nửa số tiền lương của hắn đều nướng vào quán của em Êm, và đổi lại, hắn được em Êm ban cho vài nụ cười lơi lả. Ngoài ra hắn cũng được véo đùi em vài cái. Tôi phải phục viên đội này về cái mục nốc rượu mạnh, hắn uống tì tì như uống nước lã. Đã thế, em Êm lại cứ ỏn ẻn ca tụng cái tài ba uống rượu của hắn làm cho hắn nổi máu yêng hùng, có lúc nốc liền tù tì hết nửa chai thứ rượu mạnh nhất. Mặt hắn lúc ấy đã bốc đỏ phừng phừng nhưng hắn còn cố đỡ lấy cốc rượu ở tay người đẹp, ực thêm một nhát nữa. Sợ hắn quá say đưa xe xuống ruộng thì bỏ, tôi giục hắn ra đi. Hắn chệnh choạng theo tôi ra khỏi quán và vừa nhảy lên xe là hắn đã xả ga phóng vèo vèo. Tôi không bao giờ được quyền tranh tay lái với hắn cả, bởi vì tôi có nhiệm vụ cầm súng ngồi bên vừa để hộ vệ hắn vừa phải quan sát khắp khu rừng. Gió đêm mát rượi hắt ào ào vào xe làm cho hắn phởn lên, tay nắm chặt « vô lăng », chân xả ga đến tận cùng, chiếc xe lao đi như bốn bánh không chạm tới mặt đất. Tôi ngoái nhìn lại phía sau, cát bụi bốc lên mịt mờ như một đám lốc. Thấy tôi loay hoay có vẻ lo sợ, hắn càng khoái trí, lắc lư cái đầu, miệng cười hô hố, rồi hắn ồ ề hát một bản ca của lính Lê Dương. Hơi rượu ở miệng hắn xông ra nồng nặc, phát buồn nôn. Đường về khuya dưới trăng sáng như một tấm lụa ngà bị chiếc xe nuốt chửng rất nhanh. Chợt tôi nhìn thấy xa xa ở bên đường, chỗ cái cống lớn, có bóng một người nổi bật lên trong ánh trăng màu sữa loãng. Hắn cũng nhìn thấy và quay bảo tôi :

— Ê, có một thằng kia.

— Ư, kệ nó.

— Kệ hả ? Đồ ngu, nó ăn trộm gỗ đấy, bắn đi.

Tôi trừng mắt nhìn viên Đội, không nói. Chiếc xe vẫn phóng đều, bóng đen rõ hơn và tôi nhận ra đó là một đứa bé chăn trâu đêm.

Viên đội quay lại bảo tôi :

— Mày vẫn chưa bắn à ?

— Bắn mày hả ?

— À, thằng này cứng đầu ghê nhỉ ? Muốn đi tù hay sao mà không bắn thằng trộm gỗ kia ?

— Nó chăn trâu, mày mù không trông thấy mấy con trâu ăn cỏ ở cái ruộng kia à ?

— Mặc kệ trâu. — Chợt hắn đổi giọng, lè nhè — Mày thương nó hả ? Ai cho nó chăn trâu ban đêm ? Nó giả vờ chăn trâu để gác cho bọn trộm làm ăn trong rừng đó...

Tôi chưa kịp nói gì thì chiếc xe đã chồm chồm phóng tới rất gần đứa bé chăn trâu. Rồi bất thần, hắn bẻ quặt tay bánh cho chiếc xe lạng hẳn sang lề, hất văng đứa bé xuống giòng nước đang đổ ào ào dưới cống. Tôi chỉ kịp nghe thấy một tiếng rú thất thanh thì hắn đã ngửa người bẻ ngược « vô-lăng » kéo chiếc xe chạy vào giữa đường. Hắn cười rít lên như tiếng hú của một con quái vật và tiếp tục nhận ga cho chiếc xe phóng thẳng. Suốt trong mấy giây tôi như bị tê liệt cả người trước sự việc xảy ra. Dần dần, tôi lấy lại được bình tĩnh, nhưng tim vẫn đập như muốn phá tung lồng ngực. Hắn quay nhìn tôi và lại cười rú lên :

— Sao mặt mày tái như gà cắt tiết thế kia ? Mày sợ lắm à ?

Tôi không hiểu tôi nghĩ gì lúc ấy, chỉ biết mũi khẩu súng tiểu liên trong tay tôi từ từ chĩa vào đầu hắn. Cố lắm, tôi mới nói được nên lời :

— Dừng xe lại.

Tiếng cười của hắn chợt tắc nghẹn lại, hắn trố mắt kinh ngạc nhìn tôi về như không tin ở hành động và câu nói của tôi lúc ấy. Lát lâu, hắn lắp bắp hỏi :

— Mày... m'y nói gì ?

— Quay xe lại ngay.

Hắn liếc nhìn ngón tay tôi co lại gần cò súng và hấp tấp thắng xe lại. Khi tôi bắt hắn dừng xe lại trên cống, hắn ngồi như chết cứng trước tay lái. Tôi với tay khóa tách công-tắc xe rồi nhảy vụt xuống. Đứng trên miệng cống, tôi chỉ nhìn thấy nước trắng xóa bắn tung toé dưới cống. Tiếng nước reo ào ào. Cạnh đấy, mấy con trâu vẫn thản nhiên đứng gặm cỏ. Sau khi chiếu đèn «pin» tìm kiếm một hồi, biết là vô vọng, đứa bé xấu số đã bị nước cuốn đi xa, tôi trở lại xe. Cuộc đi tuần tiếp tục, nhưng tôi không còn nhìn thấy gì ở xung quanh cả. Trước mắt tôi lúc nào cũng chỉ thấy hình ảnh đứa bé chăn trâu đứng trên bờ cống và bên tai tôi vẫn còn như văng vẳng tiếng thét hãi hùng của nó. Suốt quãng đường trở về đồn, tôi loay hoay không biết nên tố cáo hành động dã man vừa rồi của hắn với ai ? Vì thời ấy đang hồi cực thịnh của chế độ thực dân, mạng người dân Việt bị chúng coi rẻ như bèo. Trong khi ấy, viên đội kiểm lâm tay vẫn lái xe, nhưng mắt y nhìn tôi với một vẻ đe dọa ghê gớm. Tôi không sợ sự trả thù của hắn nếu tôi tố cáo hắn, tôi chỉ suy nghĩ không hiểu sự tố cáo của tôi có hiệu lực gì không ? Hay là người ta sẽ ỉm đi, không xét đến ?

Từ lúc ấy cho đến hôm sau tôi vẫn chưa biết làm thế nào để tội ác của hắn được đem ra công lý xét xử. Một phần cũng bởi vì tinh thần tôi quá căng thẳng trước sự việc dã man kia nên tôi cứ lẩn thẩn như mất trí. Hai hôm sau, vào đêm 16, giữa tuần trăng sáng, tôi lại được lệnh cùng hắn lên xe đi tuần đêm. Lần này hắn vẫn phóng nhanh trên con đường đất đỏ, nhưng cả hắn và tôi đều lầm lì, chẳng nói với nhau một câu. Trăng sáng như ban ngày, gió vẫn lùa vào xe lồng lộng. Con đường trắng như giải lụa ngà vẫn bị chiếc xe nuốt rất nhanh. Chợt tôi cảm thấy gai gai người và lạnh toát sống lưng khi nhìn thấy cái cống lớn xa xa đằng bằng mũi xe. Tôi liếc nhìn hắn: Mặt hắn xanh lét như không còn một giọt máu. Hắn mím môi nhận hết ga, chiếc xe lồng lên như một con thú điên. Chiếc cống với hai bờ kè đá đen rõ dần, rõ dần... Bỗng hắn buông một tay, dụi mắt và hốt hoảng nói :

— Có cái gì ở giữa đường, ở giữa đường kia..

Tôi nhổm hẳn lên để nhìn qua kính trước, nhưng chẳng thấy gì cả. Chỉ có con đường trắng đục dưới trăng khuya. Thấy tôi lắc đầu, hắn gào lên :

— Có ma ! Mày mù rồi. Có cái gì.. không, một bức tường ở giữa đường...

Vừa nói như gào, hắn vừa luống cuống đưa chân tìm bàn thắng. Chiếc xe vẫn lao vun vút. Hắn càng cuống hơn. Rồi, bất thình lình, hắn bẻ quặt tay bánh cho chiếc xe lao sầm vào bờ kè đá. Tôi chỉ kịp nghe một tiếng nổ ầm, rồi cảm thấy lơ mơ như mình bị hất tung lên khoảng không...

***

TỈNH dậy, tôi cảm thấy đau buốt khắp thân thể. Mở mắt nhìn chung quanh tôi toàn một màu trắng toát. Tôi vụt nhớ lại tất cả, và mừng rỡ thấy mình còn sống, lại được nằm trong bệnh viện. Hỏi đến hắn, người ta cho tôi biết là hắn đã bị chết dập nát trong chiếc xe vỡ tan tành....

TRỊ TÁO BÓN thuốc số BOLAX
KN 165/BYT/QCDP

NHỮNG « KẺ GIẾT NGƯỜI » GIÀU LÒNG NHÂN ĐẠO, HAY...

KÝ-ỨC CỦA MỘT GIÒNG HỌ LÀM NGHỀ CHẶT ĐẦU NGƯỜI

• Đao phủ thủ ghê tởm hơn người cùi.

● HIẾU-KỲ

(Tiếp theo và hết)

Nhật ký của C.H. Sanson, tức Sanson kẻ chặt đầu

Nếu tôi (người kể) từng khổ tâm về những vụ hành tội quá đáng thì đồng thời tôi cũng vô cùng xúc động về một vụ xử tên cướp lừng danh : Cartouche.

Bị đồng bọn phản, ngày 15-10-1721 Cartouche, tên cướp từng reo khủng khiếp trên các con đường phố Ba lê, trên các cây cầu làm cho cứ đêm đêm người ta phải tụ tập thành từng đoàn mới dám ló mặt ra phố, đã bị bắt ngay trên giường ngủ. Trong vụ này tôi đã phạm một lầm lỗi. Một số người quen muốn xem tướng cướp Cartouche ba đầu sáu tay làm sao nói với tôi, tôi liền dẫn họ tới phòng giam, mà quên rằng để cho tôi nhận thấy mặt đao phủ thủ trước giờ phút lên đoạn đầu đài là một sự tàn ác vô cùng. Có lẽ Cartouche đã từng đi xem xử tử nên khi vừa thấy tôi, hắn đã rít lên, tay chỉ vào chiếc gậy của tôi :

— Tên chặt đầu người kia (tạm dịch chữ tollar, tiếng lóng của bọn ăn trộm dùng để gọi đao phủ thủ) thế nào, cái đó dùng để đo người tao hả ?

Nói xong hắn cất tiếng hát vui vẻ. Hôm xử tử, người đi xem tranh nhau thuê cửa sổ của những căn nhà ở bùng binh de Grève với giá rất đắt, người ta hy vọng được xem chẳng những mặt Cartouche mà còn được xem thêm 4 vụ xử tử trên bánh xe và 2 vụ treo cổ. Nhưng vào giờ chót tôi chỉ phải sửa soạn có 1 bánh xe cho Cartouche và một giảo đài. Có lẽ vì mấy đồng lõa kia của Cartouche đã bị đánh như rồi.

Mặc dầu hai chân bị kẹp (trong thứ giầy gỗ dùng để tra khảo) đến gần như dập xương, nhưng Cartouche vẫn thản nhiên và tiếp tôi bằng những câu hài hước. Nhưng khi nhìn thấy có một bánh xe, hắn bỗng hét lên :

— Đồ phản phúc, đồ phản phúc.

Rồi hắn xin được khai hết ; do đó hắn được hoãn tử tạm thời. Chúng tôi dẫn hắn tới tòa Đô sảnh. Trời lạnh như cắt thịt mà đám đông vẫn kiên nhẫn đợi suốt đêm ; họ túm tụm lại đốt lửa sưởi : đứng trên cao trông xuống quang cảnh giống như trại quân của Thành Cát Tư Hãn lúc đi viễn chinh.

Sáng hôm sau họ lại dẫn Cartouche trả về tôi. Hắn đổi hẳn thái độ, im lặng nghe giải tội. Tuy nhiên tôi được biết suốt đêm qua hắn vẫn chẳng khai thêm được lời nào hữu ích. Bị trói nằm lên cây thập giá (hình chữ X) với tiếng rì rào của đám đông nổi lên bốn chung quanh, lúc hắn lãnh cây gậy thứ nhất, giọng hắn chợt vang lên : « một ». Chỉ có thế rồi tắt lịm. Cuộc hành tội kéo dài 20 phút : 11 phát gậy. Cartouche làm nhàm đọc kinh, nhưng không hề thốt một tiếng rên rỉ.

°°°

Cuốn sách của ông nội tôi, mà chúng tôi gọi là Sanson II, chấm dứt sau vụ xử tử Cartouche và các đồng lõa của hắn. 5 năm sau, ông tôi qua đời, vào năm 1726, vì bệnh thần kinh do nghề nghiệp gây nên.

Lúc đó, cha tôi, Charles-Jean-Baptiste, mới 7 tuổi, và chú tôi, Nicolas Grabriel, mới có 5 tuổi. Bà tôi, cụ Marthe, cũng định để chúng tôi lìa bỏ nghề này. Nhưng cụ lại sợ nếu để các cháu làm nghề khác thì chúng sẽ khi cha chúng. Vì vậy bà tôi xin cho cha cha tôi tập sự với đao phủ Prud'homme. Ông này bắt cha tôi, Charles Jean Baptiste, phải hiện diện trong mọi vụ xử, ngay từ lúc người còn bé. Phải trong vì trưởng thành ngay trên đoạn đầu đài mà tới năm 35 tuổi cha tôi bị tê liệt, và phải nằm liệt giường rất lâu. Người lấy vợ sớm, và có 10 con, mà tôi là lớn nhất. Sáu đứa em của tôi đều làm nghề đao phủ. Để dễ phân biệt bọn gia công nhà tôi đặt cho anh tôi những cái tên như « ông Ba Lê », « ông Tours », « ông Provins »... (tên tỉnh). Các tên này sau trở thành phổ thông.

Tôi, Charles Henri, sanh năm 1739 tôi bắt đầu hành nghề năm 15 tuổi.

Năm tôi 17 tuổi thì xảy ra vụ một kẻ điên tên là Damien đâm vua Louis XV 2 dao chó trọng thương. Người ta kể ra tên cựu gia công này là người của đảng Jesuite phái tới. Khi tôi gặp hắn thì hắn đã mất hết trí. Vẫn theo người ta kể thì trước Damien vốn vẫn khùng như vậy!

Nhưng vụ này được các chính khách của nhà vua thổi phồng thành một vụ thanh toán chính trị. Lúc bắt được Demien, bọn hộ vệ của nhà vua tự ý nướng kìm kẹp để hỏi cung thủ phạm. Sau đó Damien bị lên án phải chịu nhục hình, kìm kẹp, đốt tay và 4 ngựa xé xác. Lối hành hình này đã bị bỏ từ vụ mưu sát Ravaillac, nên không một đao phủ nào biết cách thực làm.

Riêng tôi, sau này, được mệnh danh là kẻ chặt đầu, tôi cũng chưa hề thấy một bản khủng khiếp đến thế. Chú tôi, ông Grabrielle phải thuê một người thế ông làm công việc kìm kẹp. Nhưng một viên sĩ quan đã bắt ông phải đích thân đốt tay tội nhân, và dọa trái lệnh sẽ bỏ tù. Lúc hành sự, mùi khét của da thịt cháy, tiếng nổ lách tách của các tế bào da bị vỡ và tiếng rên rỉ của nạn nhân đã làm ông ngất xỉu. Nhưng lúc 4 con ngựa giằng co mãi cái xác của Damien mà không đứt, vị mục sư và viên y sĩ đã bị choáng váng và phải bỏ cuộc. Riêng cô chú

(Xem tiếp trang 2)

Thơ

MẮT NÂU

Em sẽ cho gì khi đến đây ?
Mà sao mắt ấy ướt mi đầy
Anh mong em đến...mong em đến
Hai đứa âm thầm trong bóng cây

Em nói gì đi ! — em khóc ư ?
Thương đau âm ấp mắt sa mù
Xin soi gương mãi trong màu mắt
Anh khóc đây này...không thấy ư ?

Anh cũng buồn như em ấy thôi
Làm sao anh nói hết bao lời
Em ơi ! lần cuối cho nhìn mặt
Nức nở đêm về lạnh suốt môi
Anh sống nhưng hồn anh chết đây

Bờ sông đêm rụng ướt vai này
Liên hoan thành phố nhìn thiên hạ
Họ vẫn cười vui..ai biết đâu ?
Thôi nhé từ đây xa cách nhau
Còn thương thì nhớ thuở ban đầu

Năm xưa áo trắng bay thành phố
Soi mãi hình anh trong mắt nâu

PHƯƠNG QUỲNH CHÂM

Cười Thầm

TRUYỆN NHẠT

Truyện xảy ra tại quán *Pôle Nord* đường Tự Do. Có ba ông trông bảnh lắm ra mặt đang ngồi uống nước chanh quả và tán dóc với nhau.

Ông A nói :

— Các toa có thuộc sử Việt Nam không ?

Ông B nói :

— Sử nước mình, thằng nào chả thuộc ! Có thế mà cũng phải hỏi...

Ông C nói :

— Chỉ có moa là hơi tồi...Moa ở Tây mười năm thành ra quên hết cả bít-toa Việt-nam-miêng... Bây giờ chỉ còn nhớ lõm bõm một vài đoạn mà thôi...

Ông A nói :

— Moa biết, toa chỉ nhớ có cái đoạn... đoạn.

Ông C hỏi :

— Đoạn nào ? Nói thử coi !

Ông A cười hềnh hệch :

— Đoạn... thành Cổ Loa !

Cả ba ông đều cười hề hề có vẻ khoái lắm.

Riêng kẻ nghe lỏm này thì chẳng hiểu tại sao ba ông cười !

Rõ thiệt nhạt ! Hí hí.

Tay ngà và súng thép

Hồi-ký của NGA-HUYỀN (Phụ Nữ bán quân-sự)
VŨ-BÌNH ghi lại

(Tiếp theo)

ĐOẠN II

« XÁC GÁI HỒN QUÂN »

PHẢI BIẾT RÕ XEM CHÁNH PHỦ ĐEM MÌNH VÀO ĐÂY ĐỂ GIẦN GIẬT HAY ĐỂ XÂY DỰNG THÌ MỚI CÓ TINH THẦN HỌC TẬP

— Có lẽ nên làm vừa vừa : vì cái việc đầu tiên của chúng mình là phải nhận xét xem với sự xếp đặt như vậy, rèn luyện như vậy là chính phủ có nhã ý xây dựng cho mình hay là lợi dụng mình để đưa đàn bà con gái vào chỗ nguy hiểm hơn thường. Biết rõ rồi thì mới có thái độ học tập. Còn riêng về việc thi hành kỷ luật ở đây mình cũng xét xem có phải là các bà tổ chức ra để lợi dụng tinh thần ham tiến bộ của mình và nhân uy tín của Đoàn Thể Phụ Nữ mà giần giật mình chơi hay không ? Đấy là những việc cần thiết đầu tiên. Còn cậu Vũ Bình thì thôi, kể như lép chút đi cho nó rảnh.

Tôi đáp :

— Chúng tôi gọi «cậu» thì được nhưng chị thì phải gọi là « anh » đấy. Nó lớn rồi, đâu có tóc bọc lại rai như cành lê trong tiết thanh minh ấy.

— Ừ ! Được rồi ! Nói về ý nghĩa của các bà với khóa học và vấn đề kỷ luật ở đây đi !

Tôi nhìn Nga. Nó nói !

— Mình đâu có biết nhiều mà so sánh tổ chức này với tổ chức khác. Mình thấy ở đây cũng « ưu » quá. Công việc tổ chức có quy mô rất lớn, và chu đáo. Hôm nọ có vài chị phiền về việc ăn uống không được « khá ». Có lẽ là các chị ấy ăn không vừa miệng. Mình có xin phép tỏ bày ý kiến là : Một trại binh mà ăn uống thế này cũng là ưu đãi lắm rồi.

Cứ ba món như vậy là cỗ điền lắm nhưng đó là lối không thể sửa chữa được nữa vì tài chính chắc là có hạn. Mình muốn ăn thêm thì xuất tiền ra. Có gì đâu. Riêng tôi vì nhà nghèo nên mới bỏ học. Việc ăn uống đối với một gái nghèo đâu có gây chút được thắc mắc trong lòng. Còn về việc kỷ luật thì... không có gì cả. Thi hành kỷ luật theo lối dàn bà con gái đối với dàn bà con gái nó có vụn vặt thật, nhưng bản tính của phụ nữ có lẽ phải tỉ mỉ như vậy. Nói chung là ưu. Chính phủ tỏ ra có chăm sóc và có "chính sách" rõ ràng về việc này. Các chị nghĩ sao ? Chị M ? Chị dám lội nước cóng chân để chăm trà cho "con nít" uống mà không phát biểu được nhận xét sao ?

Chị M. cười sực một cái đáp :

— Tôi thì...Đại để cũng như chị thôi.

Nếu có thêm thì thêm chút ý kiến rằng : Mình cũng đừng quá phẫn nộ khi đội trưởng có điều gì chưa hiểu mình. Cứ giảng giải cho bình tĩnh chớ đừng đá móc lò. Chị Huyền này có nghệ thuật « đá ». Không ai bắt bẻ được chị, nhưng dù sao cũng có thể gây tức cho đội trưởng. Chị ấy cũng như mình. Rồi đây sẽ xa nhau chớ đâu có ai sống mãi trong cái « ách » của ai. Mình đã đồng ý nhau ở điểm : rằng chính phủ và đoàn thể phụ nữ thật lòng rèn luyện, trau dồi cho mình và vấn đề kỷ luật ở đây chưa có gì là quá đáng, thì thôi, hãy nuôi một ước vọng thành công. Tính tôi cũng hay bực, hay phẫn nộ có khi đến vô lý ;

(Xem tiếp trang 2)

TRUYỆN LẠ 4 Phương

NGHIỆP ĐOÀN... ĂN CƯỚP

Cách đây ít lâu, trên mục *truyện lạ bốn phương* này, chúng tôi có loan tin tại Mỹ các tay găng-tơ họp nhau lại ấn hành một tờ nội san với mục đích phổ biến các kinh nghiệm... ăn cướp, đồng thời chỉ cho nhau rõ những thủy cảnh binh nào đáng để cho bọn chúng phải kiêng mặt. Mới đầu người ta tưởng cái "sáng chế" trên là của Mỹ, nhưng kỳ thực Mỹ chỉ bắt chước lại của Đức mà thôi.

Thật vậy, ngay từ thời kỳ chưa xảy ra chiến tranh thứ hai, các tay găng-tơ ở Francfort (nay thuộc khu vực Tây Đức) cũng đã biết tương trợ cho nhau theo kiểu trên. Họ còn đi xa hơn các tay găng tơ Mỹ ở chỗ là họ biết qui tụ lập thành nghiệp đoàn — lẽ dĩ nhiên cái nghiệp đoàn ăn cướp này không ai công nhận trừ mấy tay tướng cướp, và là một nghiệp đoàn bất hợp pháp tổ chức những quỹ cứu trợ để giúp các đoàn viên bị què quặt, vì « cướp vụ », giúp đỡ gia đình đoàn viên khi anh này nằm nhà pha v.v...

Mặc dầu cái nghiệp đoàn này là một cái nghiệp đoàn bố láo, nhưng cái tinh thần tương trợ của bọn kẻ cướp kể ra cũng đáng cho nhiều nghiệp đoàn hợp pháp phải suy nghĩ vậy.

BAN NHẠC CÙ CƯA

Một ban nhạc Gia nã Đại, gồm năm nhạc sĩ, đó là ban *Mel Rowe*, vừa đạt một kỷ lục về chơi nhạc... cù cưa. Năm nhạc sĩ này đã chơi liên tiếp trong 80 giờ 35 phút và chiếm kỷ lục thế giới. Năm nhạc sĩ rất lâu cá, họ « chạy tiếp sức » nhau, khi thì anh này thổi kèn, lúc khác anh kia cò cử vĩ ô lông, lúc khác anh nọ đánh pi a nô lúc khác nữa một anh khác hát vào mi cô v.v. Mỗi anh biểu diễn chừng 10 phút thì anh kia lại thay thế, cứ như vậy cả năm người đã trình bày gần 2.000 bản nhạc và bài hát khác nhau. Thỉnh thoảng cũng có chỗ yên lặng, nhưng không phải họ nghỉ mà là chỗ ngừng bắt buộc trong bản đàn.

Điều đáng chú ý là mặc dầu trình bày liên tiếp mấy ngày giời như thế nhạc họ chơi vẫn du dương và không hề trật nhịp lần nào.

hoa thơm cỏ lạ

— Mỗi lần tan vỡ tình yêu chẳng khác gì mỗi lần dọn nhà, đồ đạc bị hư hao, mất mát. Sau khi dọn nhà lần thứ mười, thử xem lại còn bao nhiêu bàn ghế nguyên vẹn ?

P. BOURGET

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Bẫy chuột

Chuột là loài gậm nhấm thường phá hại đồ đạc trong nhà. Ngoài ra chuột cũng là con vật trung gian để truyền bệnh dịch hạch. Do đó chúng ta cần phải luôn luôn trừ khử chúng.

Chuột thường do các lỗ cống hoặc khe cửa chui vào, vậy trước hết nên lấy vỉ sắt bịt miệng cống, lấy gỗ đóng chăm các khe hở. Ngoài ra trong nhà cũng nên dùng bẫy và thuốc để giết chuột.

Thuốc giết chuột rất độc, vì vậy những nhà có trẻ con nên cẩn thận kẻo chúng tha thẩn nhặt cơm chuột mà ăn thì nguy. Bẫy chuột thì nên để vào chỗ khuất cho trẻ em khỏi thấy, chúng thò tay nghịch cũng nguy hiểm lắm. Hiện có hai loại bẫy thông dụng là bẫy kẹp và bẫy lồng. Bẫy kẹp thường chỉ bẫy được chuột nhỏ chứ chuột cống to mắc bẫy có thể dẫy thoát, do đó nên để sẵn cái búa gần đấy, khi nghe thấy tiếng bẫy sập thì chạy vào nện cho chuột một búa là yên trí ngay. Bẫy lồng cũng chỉ bẫy được chuột nhỏ, chuột lớn có thể thoát ra được vì lò so loại bẫy này yếu lắm. Muốn tốt hơn nên mắc thêm hai ba chiếc lò so to nữa mới chắc. Bẫy kẹp và lồng thì dùng mồi thịt nướng thơm.

Nếu nhà có nhiều chuột chù, thì có thể bẫy theo lối cổ truyền như sau : kiếm mua một cái lờ cái đó, (thường để bắt cá, cá chui vào lờ rồi thì không thể chui ra), bên trong bỏ vài con cua nướng thơm. Chuột chù thích mùi cua nướng lắm, chúng sẽ kéo nhau chui vào lờ, và vì răng không sắc bằng răng các loại chuột kia, nên không thể gặm mà ra được. Bẫy theo kiểu này tại có lần được tới hàng chục con lúc nhúc trong lờ mà không mất thì giờ dương bẫy lại thôi.

HÀ-MAI-LAN

MÁCH GIÚP

— Bạn TRƯƠNG ĐÌNH HẠNH (Phú Nhuận)
a) Không trúng.
b) Đúng. Làm thế cho tiện kiểm soát.
c) "Cộng Hòa" thì đúng hơn. (có dấu mũ).
d) 22-7-1948 : 16-6 Mậu Tý.
e) Tàu bỏ ngỏ có thể dán ít tem hơn.

— Em HÀ CHÂU (Đà Nẵng)
a) 7-5-1940 : 1-4 Canh Thìn.
b) Được, nếu hay.
c) Không đăng.

— Cô TRẦN MỘNG LAN (Chợ Lớn) :
Có đăng rồi.

— Bạn NGUYỄN BÌNH XUÂN (Sàigòn) :
a) Nếu quá hạn thì không xét đơn.
b) Được.
c) Không.

— Bạn R.V.T. (Hội An) :
a) 17-10 Canh Thìn : 16-11-40.
b) Luận Quốc văn, bài dịch Anh Pháp, Toán, Sử địa.
c) Có thể được học bằng nửa nhà nghèo, riêng sang.
d) Đi khám bác sĩ, có thể bạn bị lao phổi.
e) Không trúng.

HÀ-MAI-LAN

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

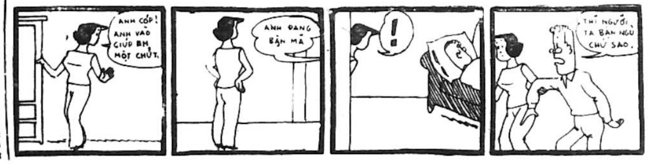

SỐ 50 — Tiểu-thuyết phóng tác của HOÀNG HẢI THỦY — Nguyên-bản «NOTRE DAME DE PARIS» của VICTOR HUGO

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ BẢY

VI

ẢNH HƯỞNG CỦA BẢY CÂU CHỬI THỀ TUNG RA GIỮA TRỜI

Anh học sinh đề nghị :

— Đi uống rượu không ?

— Cơn nóng của chàng Đại-Úy Kỵ Mã Cung Thủ dịu ngay xuống :

— Muốn lắm, nhưng không có tiền...

— Tôi có đây...

— Thật không bồ.. ?

Phách dơ túi bạc lên với một dáng điệu trịnh trọng và kiêu hãnh. Anh học trò và chàng cảnh sát cùng chú ý đến túi bạc nên không ai biết là có ông thầy tu đứng sau lưng họ, nhìn ngắm từng cử chỉ của họ.

Hồng-Nhật lắc đầu :

— Một túi bạc trong túi anh cũng chẳng khác gì mặt trăng nằm trong chậu nước. Người ta trông thấy nhưng thật là nó không có. Tôi dám cá với anh là trong túi này chỉ có sỏi với đá.

Văn-Phách lạnh lùng đáp :

— Coi đây.

Không nói thêm một tiếng, anh dốc túi bạc xuống phiến đá gần đó, với thái độ tự tin của kẻ đánh từng bạc quyết thắng. Trước đống tiền vàng, Hồng-Nhật há hốc mồm lên. Chàng cúi xuống nhặt từng đồng tiền lẻ rơi trên đống bạc. Văn-Phách chặn bạn lại với một dáng điệu rất quí phái :

— Thứ gì mà nhạt cho bàn tay, Đại Úy...

Hồng-Nhật đếm lại tiền, rồi quay lại long trọng hỏi bạn :

— Anh có biết rằng anh có gần một trăm bạc trong tay anh đó không ? Đêm qua, anh vừa đánh cướp ai ở Ngõ Cát cỗ vậy ?

Phách nghiêng mái đầu tóc quăn về đằng sau và lim dim nhắm đôi mắt khinh mạn lại :

— Việc gì phải đi cắt cổ ai ? Tớ có một ông anh thầy tu đần độn nhưng biết cách để dành tiền lắm.

— Hoan hô ông ấy !

— Đi uống rượu đi, Phách dục.

— Đến quán Vệ Nữ đi...

— Sao không đến quán Tiên Tùng ? Ở đây rượu ngon hơn ?

— Bậy, sao lại đến quán Tiên Tùng ? Quán Tiên Tùng là chỗ cho những thằng túng tiền đến uống. Hôm nay, bọn mình giàu mà ? Thôi Phách... đến Vệ Nữ đi. Ở đây có mấy con bé mẹp mạp tụi mình có thể gỡ gạc được. Với lại chỗ đó có bến sông buồn. Trời đất này mà ngồi uống rượu ngắm khói sông bốc lên mờ mờ thì tuyệt..

— Thì đến Quán Vệ Nữ, có sao đâu !

Đôi bạn dắt nhau đi. Khỏi cần phải nói là trước khi đi, họ đã cẩn thận nhặt hết tiền bỏ vào túi.

Phó Giáo chủ Văn-Phan đi theo, mắt mũi phờ phạc, ngơ ngác như người mất hồn. Phải chăng chàng thanh niên kia chính là gã Hồng-Nhật, một cái tên đã ám ảnh ông suốt từ lúc ông nghe Hoai-Nguyên kể chuyện lại. Không biết có phải không, nhưng chỉ nội cái tên Hồng-Nhật đó cũng đủ để bắt ông đi theo dõi đôi người bạn vô tư này. Ông lắng nghe từng lời nói, chú ý từng cử chỉ của họ. Điều đó không khó, đôi bạn này nói bô bô những chuyện kín của họ ở giữa đường, bất chấp lỗ tai những người đi quanh. Họ nói với nhau về những chuyện rượu, gái, đánh nhau.

Tới một lối rẽ, có tiếng trống tom tom nổ ròn từ ngã tư gần đó vọng tới. Văn-Phan nghe tiếng chàng sĩ quan bảo bạn :

— Mẹ kiếp ! Đi mau lên bồ...

— Có chuyện gì vậy, Hồng-Nhật ?

— Tôi sợ con bé du mục trông thấy tôi.

— Con bé du mục nào ?

— Con bé có con dê trắng đó.

— Con Sơn-Mi-Lan-Đa hả ?

— Đúng ! Mình cứ hay quên tên nó. Cóc bao giờ nhớ được cái tên nó. Đi nhanh lên. Tôi không muốn nó chào hỏi tôi ở ngoài phố.

— Anh quen nó à ?

Tới đây, Phó Giáo chủ thấy Hồng-Nhật cười khẩy, rồi cúi xuống ghé miệng vào tai Văn-Phách nói vài câu thật nhỏ. Sau đó, Hồng-Nhật phá lên cười, kiêu ngạo :

— Thật không đấy ? Phách hỏi.

— Thật chớ sao lại không. Hồng-Nhật đáp

— Tối nay ?

— Tối nay !

— Anh có chắc Nàng đến không ?

— Chú mày điên à ? Ai lại đi nghi ngờ những chuyện ấy ?

— Đại-Úy Hồng-Nhật... anh là một viên cảnh binh sung sướng nhất đời.

Phó Giáo chủ Văn-Phan nghe rõ những câu nói ấy. Răng ông đập vào nhau lập cập. Toàn thân ông run lên như một cành lá trước gió. Ông phải đứng vịn tay, ngả đầu vào tường một lúc như người say rượu. Sau đó, ông gượng đi theo hai gã nọ.

Khi ông đi theo kịp hai gã nọ, họ đang cặp tay nhau ông ổng hát :

— Còn trời, còn nước, còn non...
Còn cô bán rượu, anh còn say sưa.. !

VII

QUỈ ĐỘI LỐT THẦY TU

Quán rượu Vệ Nữ nổi tiếng của Ba-Lê hồi ấy nằm trong khu Đại-Học, ở giữa hai phố Rau Cải và Hàng Nồi. Đó là một căn phòng thấp, khá rộng, mái cong dựa trên một cái cột gỗ lớn ở giữa nhà sơn vàng, chỗ nào cũng la liệt những bàn ghế, hàng trăm cái ca uống rượu bằng nhôm bóng loáng treo trên tường, một bên có cửa kính nhìn ra bờ sông, ngoài cửa có đóng một tấm tôn lớn, trên vẽ một cô gái gần như khỏa thân, tay cầm trái táo, đứng trước gió. Tấm bảng đã phai mờ, đã nhiều chỗ tróc sơn vì mưa nắng, ngày tháng. Tấm tôn đó là tấm bảng hiệu của Quán.

Đêm đã xuống từ lâu. Ngã tư tràn đầy bóng tối. Quán rượu lấp lánh ánh nến trông như một lò rèn trong đêm dày. Người ta nghe tiếng ly chén chạm nhau, tiếng cười đùa, chửi rủa, những câu chửi nhau thô tục văng qua các ô kính bể xuống đường. Qua làn khói mờ do hơi người tụ tập quá đông trong quán bốc lên các ô kiến, người ta thấy lờ mờ ẩn hiện cả trăm bộ mặt quái dị thỉnh thoảng một tràng cười hô hố lại nổi lên. Khách bộ hành có việc đi qua đó đều rảo bước, chẳng ai mất công nhìn vào Quán.

(Còn tiếp)

Tiếp theo H trang 1

do 5 ông thống chế cầm đầu. Bốn ông chỉ huy Tiền, Hậu, Tả, Hữu quân được gọi là Đô Thống và họp nên Tứ Trụ. Ông Thống Chế cầm Trung Quân làm Nguyên Soái Tổng Tư Lệnh. Đấy là hàng nhất phẩm.

Dưới hàng Đại Tướng kể trên là các ông DinhĐô Thống đồng cấp với Thủy sư Đô Đốc (nghĩa là ngang với cấp Trung Tướng ngày nay). Dưới nữa đứng đầu hàng nhị phẩm là các ông Đề Đốc coi cả binh đoàn ở các tỉnh, tỉnh lớn là các ông Đề, và tỉnh bé là các ông Lãnh.

Nghĩa là cấp của các vị ấy ngày nay,ngang với hàng Thiếu Tướng và Đại Tá. (*Nên nhớ Tỉnh của ta ngày xưa to,cả Nam kỳ có 6 tỉnh*)

Vậy mà guồng máy cai trị thực dân cũ, phong cho ông Chánh Quản Khố xanh ở các tỉnh lẻ chức ông Lãnh. Nghĩa là họ đã cố tình bêu nếu chức tước cũ của người mình.

Trong địa hạt quân sự thế nào, thì trong địa hạt văn hóa cũng vậy. Ở cố đô xưa kia chúng ta có Quốc Tử Giám, nghĩa là Trường Đại Học Quốc Gia, nơi sản xuất ra các thí sinh thi Đình, thi đỗ đậu tới Tiến Sĩ, Bảng Nhãn, Thám Hoa...

Vậy mà guồng máy cai trị của thực dân đã dùng Quốc Tử Giám làm nơi đào tạo huấn luyện các thầy thơ lại, nghĩa là các ông thừa phái, ở cấp bậc quan lại cũ.

Đánh tụt chức vị của ta từ hàng Đại Tá xuống ngang với ông Ách, ông Quản, đánh tụt giá trị trường Đại Học của cổ nhân xuống mức sản xuất các ông Thừa, guồng máy cai trị thực dân đã thành công xui khiếnchúng ta dè bỉu quá khứ,và do từ chỗ đó chúng ta nảy ra ý kiến so sánh, chê bai,dè bỉu tất cả cái gì là của ta hoặc của cha ông để lại...

(Còn tiếp)

(1) Thêm Phong kiến và Cộng sản nữa.

Quan điểm...

(Tiếp theo trang 1)

quá nghèo, không thể buộc họ phải nghèo hơn nữa như kiểu người có gà đẻ trứng vàng giết gà để mong được nhiều vàng một lúc. Công Quản biết rõ điều này hơn ai hết. Tuy vậy Công Quản vẫn đề nghị tăng giá xe buýt như là một cách gây áp lực để Chính Phủ phải tìm cách lấp « lỗ » giùm. Nhưng Chính Phủ sẽ giúp bằng cách nào? Hoặc là cho hưởng trợ cấp(do công quỹ chi ra)hoặc cho hưởng các khoản đặc miễn (thuế xăng, thuế dầu) v.v... chung qui cũng vẫn là tiền của dân đóng góp chỉ có khác chăng là sựđóng góp không nhất loạt đổ lên đầu dân nghèo đi xe buýt mà san sẻ cho mọi giới cùng gánh chịu.

Nói tóm lại, về việc " Công Quản kêu lỗ và đòi tăng giá vé » chỉ có một vấn đề cần đặt ra ; đó là vấn đề quản trị. Việc bù đắp sự lỗ vốn cho Công Quản do Công Quỹ đảm nhiệm, chỉ là vấn đề tạm thời trong một vài năm để trang trải những món nợ mà sự lỗi lầm cũ đã để lại — nhưng sự lỗi lầm không thể được phép tái diễn.

NGÔN-LUẬN

Tiếp theo M trang 1

chức trách còn bắt được mấy tờ truyền đơn của V.C dán ở gần rạp chiếu bóng, với những lời dọa nạt, cảnh cáo sẽ đốt hết Khánh Hội. Ngoài ra chúng tôi được biết các hãng thông tấn Ngoại quốc cũng loan tin như trên. Còn người chủ nhà bị cháy đầu tiên khai ông vắng mặt lúc xảy ra hỏa hoạn.

Có tin đồn rằng một thanh niên bị tình nghi đốt nhà bị dân chúng chặt một cánh tay. Nhưng kiểm lại thì không đúng.

Thiệt hại

Sau khi dập tắt được ngọn lửa, nhà chức trách liền mở một cuộc kiểm điểm sơ khởi thì được biết có một bà cụ 67 tuổi, tàn tật ở số B33/22không chạy được bị thiêu cháy thành than, và ngót 20 người khác bị thương. Trong số này có một Nhật kiều tham gia cứu hỏa bị phỏng nặng và 1 Mỹ kiều, trong số gần 100 Mỹ kiều tham dự cuộc cứu chữa, bị phỏng ở tay. Về vật chất có trên 300 căn nhà bị thiêu rụi. Gần 100 căn bị rỡ. Ngoài ra bọn lưu manh đã lợi dụng cơ hội đi ăn cướp. Có 15 tên bị bắt. (N.P)

Tiếp theo G trang 1

chính sáng kiến của Ngô Tổng Thống, là một trục giao thông rất quan trọng cả về 3 phương diện : Chính trị, kinh tế, và quân sự. Vì nhờ nó mà đồng bào trong vùng được an cư lạc nghiệp ; nhờ nó mà thung lũng Damrong phì nhiêu sẽ được khai phá, phương tiện chuyên vận sẽ dễ dàng khiến giá sinh hoạt sẽ giảm đi phần nào ; và nhờ nó mà các cuộc chuyển quân sẽ dễ dàng và mau chóng. Theo dự án con đường này dài 179 cây số, nối liền thị xã ĐàLạt với tỉnh lỵ Ban Mê Thuột. Hiện công tác khai thông đã hoàn tất. Kinh phí đợt đầu : 30 triệu, do ngân khoản viện trợ dài thọ. Thời gian hoàn thành dã dự định là 3 năm, nếu không có gì xảy ra.

Tiếp theo D trang 1

bay nước Phát-xít C. bay vào không phận nước B., một đoàn quân nước A. vội vã vượt biên giới chạy sang cứu nước bạn Đồng Minh. Nhưng họ vừa chạy sang chưa được nửa dặm, đã «được»... mấy ông linh đoan nước bạn nhảy ra chặn lại ! Họ ngơ ngác hỏi :

— Tại sao các bạn lại không cho chúng tôi sang cứu... các bạn?

Thì mấy ông Quan...Thuế nước B. trả lời rất " nguyên tắc » :

— Chúng tôi phải thi hành phận sự : Các ông là người nước khác đem khí giới nhập cảng nước tôi, thì theo đúng luật, Nhà Đoan phải đánh thuế cái đã !

Đoàn quân Đồng Minh nước A. phát cáu sườn : Ai đời đến cứu người, lại phải nạp « thuế cứu " bao giờ ? Và suýt xảy chuyện lôi thôi to ở biên giới « bạn » ! Nghe tin báo, cả hai chánh phủ cùng cuống lên ! May sao, ông Thủ Tướng nước A. nhanh trí, lập tức đánh điện cho Chánh phủ nước B. « xúi " Chánh phủ này ra lệnh « tôn hết thảy mấy vạn người cầm súng nọ lên hàng thượng khách"! Chánh phủ nước B làm ngay. Thế là những lần sau, mỗi khi nghe động, mấy vạn con người cứ việc kéo sang đất bạn để phòng « tóm quân nhảy dù ». Họ không bị chặn lại đòi nạp thuế khí giới nữa, vì họ đã trở thành mấy vạn " thượng khách " của nước B rồi !

Ấy, đấy ! Chỉ một danh từ « thượng khách » được đưa ra mà chuyện nguy thành an, chuyện yếu thành mạnh, chuyện bại thành thắng ! Bà con đã thấy chưa?

Thế thì tại sao ngày nay mấy bạn đồng nghiệp của chúng tôi lại cứ... mỉm cười vì cái danh từ... « bé tí » nọ ?!

THẦY GON

Tiếp theo K trang 1

bị cháy nhà, hoặc người nhà bị đau ốm cứu cấp hay những việc cần đi lại trong đêm hôm làm sao mà đi lại.

Thiết nghĩ, Khóm Chiến lược đặt ra để ngăn ngừa kẻ gian thì mỗi tối trong Liên gia đều có người canh gác hẳn hoi từ chặp tối cho tới sáng để lo gìn giữ, trông coi về an ninh trong liên gia mình. Vậy tại sao giữa một đô thành an ninh được bảo đảm, được tự do đi lại suốt đêm, bỗng nhiên xóm chúng tôi ở trong tình trạng thiết quân luật kể từ 22g. cho tới 5g. sáng ngày hôm sau ?

Chúng tôi có tới hỏi ông Khóm trưởng thì được ông cho biết : Đây là lệnh của ông đặt ra, vậy mọi người chỉ biết thì hành thôi !...

Dân hẻm 207 Lý Thái Tổ

Tiếp theo B trang 1

(dể chích cho dân chúng với số thù lao tối đa 20đ một mũi) theo lời giải thích của B.S. Chương, chủ tịch Nghiệp đoàn Bác sĩ tư, chỉ nhằm mục đích ngăn ngừa những người lợi dụng cơ hội lừa gạt trong lúc dân chúng hoang mang.

Một số y sĩ tư đã nhận lời giúp Ủy Ban đi chích miễn phí cho đồng bào. Việc chích có thể tổ chức tại mỗi xóm.

TIN MỪNG

Được hồng thiệp của bạn VŨ-HUY-THƯỜNGvânglệnh song thân ngày 17-4-1963 làm lễ thành hôn cùng cô HỒ-THỊ-NGUYỆT, ái nữ của Ông Bà Hồ-ngọc-Trân.

Chúng tôi xin thành thực chia vui và cầu chúc đôi bạn được trăm năm hạnh phúc.

Hội Cựu Sinh Viên
Trường Cao đẳng Điện học

ÁO DÀI CÓ EO

Đẹp của nhà may

VIỆT-NAM

329 Phan-đình-Phùng — SAIGON chợ Vườn Chuối, đã được nổi tiếng vì

— Nữ chủ nhân nhiều năm kinh nghiệm trong nghề đứng trông coi và với mục đích để GIỮ TIẾNG chúng tôi.

— Dùng toàn thợ khéo và giỏi nhất.

— Công 75đ một áo KHỎITHỬ

CÁO PHÓ

Chúng tôi đau đớn báo tin cùng các Cụ, các Ông, các Bà và Thân bằng quyến thuộc rõ: Mẹ, Bà chúng tôi là :

Cụ bà NGUYỄN-VĂN-KY

nhũ danh **Lê-thị-Nghiên**

hưởng thọ 84 tuổi

đã mệnh chung ngày 9-4-1963 tại nhà riêng số 12 đường Yersin, Dalat.

Tang lễ sẽ cử hành ngày 10-4-63 hồi 13 giờ, tại Dalat.

Con trai : Nguyễn-văn-Hậu vợ và con

Con gái : Ng-thị-Kim-Ngân và chồng con

Nguyễn-thị-Sơn
Nguyễn-thị-Lâm
Đồng tang gia khấp cáo.

Ngôn-Luận

Ngày thứ Năm 11 4-1963

ĐÃ PHÁT HÀNH

Văn-Nghệ **TIỀN-PHONG**

SỐ 195

- Khi người đàn ông biết quá nhiều (truyện ngắn) — *Duy-Lam*
- Nạn du đãng (khảo luận) — *Nguyễn-hữu-Phiếm*
- Vấn đề ái tình ở Âu-Mỹ (sưu tầm) — *Tô-Ngọc*
- Nhà Hột (phóng sự trào lộng) — *Hoàng-hải-Thủy*
- C.Q.C.C. (kịch tốc hành) — *Thầy Cò*
- Qua bức tường xá lim kiên cố (sưu tầm) — *Trọng-Tấu*
- Chờ đợi (thơ) — *Hoàng-ngọc-Liên*
- 3 truyện dài của *Thu-Đạm, Hoàng-hải-Thủy, Khắc-Minh*
- Nhiều tranh cười thời sự của *Đức-Khánh và Văn-Đạt*
- Và các mục thường xuyên : **7 ngày đêm tính quẩn chuyện đời, Có dạo, Tiền-Phong giải trí, Hộp-thơ, Mách luật, Kết bạn thư tín, Sưu tầm lượm lặt, Tin tức... mình v.v...**

XIN TRÂN TRỌNG BÁO TIN QUÍ VỊ THÂN CHỦ, CHÚNG TÔI KHAI TRƯƠNG HIỆU

ADAM'S

99, TỰ - DO, SAIGON

VÀ SẼ TIẾP TỤC PHỤC VỤ QUI VỊ NƠI ĐỊA CHỈ MỚI

Chúng tôi xin chân thành đa tạ và kính mời Quí Vị.

CHÍ-THÀNH — *117 Võ-Tánh Saigon*

LÝ-VĂN-THÀNH — chủ nhân tiệm may

KIM-CHÂU ★ MAJESTIC ★ OSCAR

đồng trình bày Tuần này một Siêu phẩm chiến tranh do PHÁP — Ý sản xuất. **Chiếu lần thứ nhất tại V.N.**

TÌNH NGƯỜI CHIẾN SĨ

Với các danh tài màn ảnh :
JACQUES CHARRIER
ELEONORA ROSSI DRAGO
FRANCISCO RABAL v.v...
Do đạo diễn kỳ tài :
G. MONTALDO thực hiện
Nói tiếng Pháp — Phụ đề V.N.

- Những ngày đen tối nhất của lịch sử trận đệ nhị thế chiến tại Ý-Quốc 1943.
- Những tâm hồn hăng say trong khói súng và trong máu lửa.
- Một chuyện tình đau thương, vô vọng của người chiến sĩ và cô y-tá đa tình.
- Cuốn phim chiến tranh chua chát, dào dạt tình thương và đầy nhiệt tình mà quý vị không thể bỏ qua được.

Đăng lần thứ II

KẾT QUẢ

XỔ SỐ

KIẾN-THIẾT

Loại 4-B, BB và BBB

xổ tại Sài-gòn ngày 9-4-63

Trúng một triệu đồng :

207.133

Những vé số trúng 100.000$
982.857 952.588 944.780
166.050 738.031

Những vé số trúng 50.000$
761.951 407.920 980.503
505.474 399.189

Những vé số trúng 10.000$
91.185 89.869 98.256
40.540 50.130 62.707

Những vé có 4 số tận cùng sau đây trúng 5.000$:
7.396 **5.450**

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 1.000$: **350**

Những vé có 3 số tận cùng sau đây trúng 500$: **549**

Những vé có 2 số tận cùng sau đây trúng 100$: **73**

Những vé nào chỉ trật 1 số so với lô Độc Đắc 1 triệu đồng đều được trúng lô an ủi 2000 đồng.

CHIA BUỒN

Được tin thân phụ chị **NGUYỄN THỊ-NGA** vừa tạ thế tại Saigòn.

Xin thành thực chia buồn cùng chị.

NHÓM HỘI-THẢO

Tin buồn

Được tin Nhạc Phụ của bạn Phan văn Thịnh từ trần ngày 8-4-1963 tại dưỡng đường Grall.

Chúng tôi thành thật phân ưu cùng tang quyến và xin cầu nguyện linh hồn cụ sớm về xứ Chúa.

Hội Cựu Sinh Viên
Trường Cao Đẳng Điện Học Sàigòn

CHÂM CỨU NHỰT BỔN

Đỗ-xuân-San

CHUYÊN TRỊ : Suyễn, lên máu tê, liệt, phong thấp, nhức mỏi, đau lưng, đau bao tử, gãy xương, trật gân, trĩ mạch lươn, phong giựt méo miệng méo lát, v.v.

354 Phan-thanh-Giản Saigon
(Ngang bệnh viện Bình Dân)

Sáng từ 7g30 đến 12g30

K.N số 504 BYT ngày 18-10-62

TIN MỪNG

Được hồng thiệp báo tin đến ngày 12 tháng 4 năm 1963 Bạn **PHẠM - GIA - HƯNG** sẽ làm lễ thành hôn cùng Cô **HOÀNG-KHUÊ HƯƠNG**.

Xin chúc hai bạn trăm năm hạnh phúc.

PHẠM-HỮU-TRÁC
NGUYỄN-ĐẮC-LẬP

15-4-63

KHAI GIẢNG

THÊM CÁC LỚP

- Let's Learn English I.
- Chuẩn bị thi THĐNC
- Chuẩn bị thi Tú Tài A.B
- Anh-Ngữ thực hành.

Tại Tr. ANH-NGỮ

ZIÊN - HỒNG

80 6 Bà Huyện-thanh-Quan

K.N. 35-GD/TT/KD

Trương mục tiết kiệm Việt-Nam Thương-Tín

Biểu Trưng « Con gà ấp trứng vàng »

Trân trọng thông báo :

— **Số tiền lời phụ 1%** thuộc về độ nhứt tam cá nguyệt 1963 là **185.037$**

— Số tiền lời phụ này được chia cho **16 Trương Mục Tiết Kiệm may mắn** sau đây được chỉ định do cuộc rút thăm công khai ngày **4-4-1963** tại công viên bến Ninh-Kiều CẦN-THƠ theo tỷ lệ số tiền lời chính mà các Trương Mục may mắn này được hưởng.

Số TMTK may mắn	Số vốn trung bình	Số lời chính	Số lời phụ được chia	Ghi chú về trương chủ
SAIGON : 10				
26.915	48.330$	181$30	118.455$	Nội-trợ . . . . 24 tuổi
29.084	8.100	30$40	19.862	Nữ-sinh . . . . 19 —
22.471	7.500	28$10	18.360	Nội-trợ . . . . 31 —
22.529	1.130	4$30	2.809	Học-sinh . . . . 20 —
23.319	700	2$60	1.699	Học-sinh . . . . 5 —
26.009	430	1$60	1.045	Nữ y-tá . . . . 23 —
24.561	230	0$90	588	Em bé . . . . . 4 —
24.798	200	0$80	524	Thư-ký . . . . 27 —
28.037	200	0$80	524	Thông dịch viên . . 24 —
27.923	200	0$80	524	Thâu ngân viên . . 31 —
CHỢLỚN : 3				
31.523	2.900$	9$80	6.403$	Nội-trợ . . . . 31 tuổi
32.063	2.000	7$50	4.900	Buôn bán . . . . 44 —
31.819	800	3$00	1.960	Em bé . . . . . 4 —
CẦNTHƠ : 1				
80.652	200$	0$80	524$	Nữ-sinh . . . . 19 tuổi
KHÁNH-HƯNG : 1				
85.559	800$	3$00	1.960$	Học-sinh . . . . 14 tuổi
PHAN-THIẾT : 1				
90.340	2.000$	7$50	4.900$	Buôn bán . . . . 38 tuổi
Tổng cộng :	75.720$	283$20	185.037$	

Như thế trong kỳ rút thăm này. **Số tiền lời phụ được chia nhiều gấp 26% số vốn trung bình.**

— Chúng tôi có lời mừng cho quí vị trương chủ may mắn và xin mời quí vị vui lòng đem sổ Trương Mục Tiết Kiệm đến Ngân Hàng để chúng tôi ghi vào các số tiền lời phụ nói trên.

Đồng thời, chúng tôi ân cần nhắc nhở TẤT CẢ quí vị Trương Chủ đem Sổ Trương Mục Tiết Kiệm đến Ngân Hàng để ghi số TIỀN LỜI CHÍNH thuộc về độ nhất tam cá nguyệt 1963.

— Chúng tôi xin thành thật cảm tạ THIẾU-TÁ TỈNH-TRƯỞNG PHONG-DINH cùng quí vị Ty Trưởng Ty Cảnh Sát Quốc Gia, Ty Thông Tin, Ty Kiến Thiết và Ty Tiểu Học đã giúp đỡ chúng tôi rất nhiều trong việc tổ chức buổi rút thăm này.

— **Cuộc rút thăm kỳ ba** sẽ được tổ chức vào khoảng ngày 1-7-1963 và sẽ chỉ định **21** Trương Mục Tiết Kiệm may mắn.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt : *Từ 1 đến 3 dòng đầu 60 đồng. Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.*

Cưới xin vừa ý nhạc gia, không gì bằng Bánh, Mứt, Trà

VĨNH-HƯƠNG

368 Lê-v-Duyệt 368
Hòa Hưng — Saigon.

Bánh cốm, xu xê, Bánh quế, Bánh cai, Bánh dẻo, Mứt Sen, Trà Sen, ngon, trang nhã. Mâm, Quả,Người phù trang đẹp, lịch sự.Giao hàng tại nhà.

GUỐC DAKAO

Kể từ 1963 dưới đế cao su guốc xin đổi lại để nhiều chữ Dakao, quý khách mua sỉ xa gần, nên lưu ý mới thực guốc Dakao. Xin ghé lại 2A Nguyễn - trung - Trực và Lê - Lợi Saigòn. Chi nhánh Đ. K.

Thi Hành Chánh

Nên đọc quyển : **Tổ chức chính trị và Hành Chánh Việt Nam** do ông Bùi quang Khánh, giáo sư Học viện Quốc gia Hành Chánh soạn giá 100$ Nhà sách KHAI TRÍ 62 Lê Lợi Saigòn.

Cần gấp nhiều Nữ chiêu đãi viên lương hậu 49 Nguyễn cư Trinh Saigòn.

Bán — biệt thự phố lầu TMG, TTB — Xe Opel rekord NBR. Hỏi 268/47/3 Trg. ấn Bửu, Phú Nhuận Saigon.

Muốn sang gấp 1 nhà bảo sanh tại Đàlạt, điều kiện dễ dàng. Hỏi 361/15 Phan đình Phùng Saigòn.

Nhà bán— 3m5 X 22m — có lầu — có compteur điện — buồng. Bên hông có 5 cửa sổ song sắt — đủ tiện nghi — vùng yên tĩnh. Giá 145.000đ. Hỏi 84/41A đường Hòa Hưng Saigòn.

Bán xe : Simca 8 số tay, có Cốp sau. Vỏ ruột sơn nệm còn tốt. Hỏi 44 đường Phan Đình Phùng Giadịnh (chợ Bà Chiểu)

Salon CỰ-PHÚ

508 Lý thái Tổ Saigon

Cần mua nhiều Vespa, Lambretta Từ 10.000đ đến 40.000đ. "Trả tiền ngay trong 5 phút, khỏi gửi», nhận mua những xe đã CẦM.

PHÁP VĂN

— G.S. đứng tuổi và tận tâm, nhận đến nhà kèm các em chương trình Pháp và Việt. Thơ ô. Khải. 5/C Ngô tùng Châu Saigon.

Bán gấp 1 căn phố lầu đúc đủ tiện nghi. Trung tâm thương mại. Hỏi 552 Bà Hạt Chợlớn giá 220.000đ.

GIỮ SẮC ĐẸP

Chỉ có Crème THORAKAO trị **mụn, nám, tàn nhang, quầng đỏ, sần sùi, nhăn, khô, nhờn.**

Crème THORAKAO bảo vệ da mặt xinh tươi mãi mãi có nhiều độc giả viết thơ khen tặng, có bán khắp các nhà thuốc Âu - Mỹ và các Mỹ-Phẩm lớn.

Đường lên xứ Lạng

Đường lên xứ Lạng bao xa ? Cách một trái núi với ba quãng đồng Ai ơi đứng lại mà trông : Kìa núi Thành Lạng, kìa sông Tam-Cờ !

Anh chớ thấy em rồi rãi mà ngờ, Nhớ anh, em chỉ đọc tờ «TIỀN-PHONG» !

Mỗi Thứ Năm đón đọc : Văn-Nghệ **Tiền-Phong**

tờ báo hữu ích của mọi gia đình tân tiến.

Cưới hỏi Được Hai Họ vừa ý nêndùng Bánh Mứt

BẢO-HIÊN RỒNG VÀNG

133 Gia-Long (cửa Bắc chợ Saigon) Chuyên làm:Mứt sen trần, Bánh quế Bánh cốm, Xu xê, Bánh dẻo v.v... Cho **mượn** quả phù trang. Hàng đạt giao tới nhà.

Bói bài Trong 15 lá bài sẽ chỉ rõ cho quý bạn đang mong ước gì ? Tình duyên, vận mạng,công danh, hỏi bà Phương-Dung 116 Lê Lai Saigon.

Cần dùng nhiều thợ Radio đi làm xa,không biết transistor cũng được. Do trường K.T. Thanh Tuyết 17 Võ Tánh Sàigòn (ngã sáu)

Có nhà sang

Nhà gạch 4X22, mặt tiền, ngoài có hàng ba, 2 buồng dài rộng, lót gạch hoa, có điện, nước, bể, sân, bếp, nhà cầu, và nhà sau trên có gác, đủ tiện nghi. Hỏi số 131 Phan-đình-Phùng Sàigòn.

NHẮN LỜI

Anh ơi em nhắn câu này...
Mua xe nhớ lại SÀIGÒN SALON
Xe đi bảo đảm vững lòng.
Em ngồi không sợ nó sàng cái Bánh Sâu.

SÀIGÒN SALON nơi cung ứng các loại xe Vespa — Lambretta, các Bạn để bán xe tại Sàigòn Salon thì coi như đã bán xong. Tại sao ??? Nơi đây không bán quá giá nhất định của các bạn và miễn phí cho bạn mua. Phòng trưng bày 264 Hồng-thập-Tự Sàigòn.

Cần mướn một hay hai máy khoan đất, khoan sâu và rộng độ sáu tấc. Hỏi : Thọ, 493/3 Lê-văn-Duyệt Sàigòn.

Asiaco phiên dịch sở tuyển hai cô thư ký đánh máy biết khá Anh, Pháp ngữ. Viết thư bằng tay gởi đến - 734 Phan thanh Giản Saigon.

Bán xe cylco máy

Hỏi 29 Võ Tánh Saigon.

Luyện thi Đệ Thất buổi tối tại tư gia (số học sinh nhà có hạn). Hỏi ông Ba số 5 lô 66 cư xá Đô Thành cạnh trường Bàn Cờ từ 6 giờ chiều.

CHUYÊN MÔN TRỊ

Bệnh Trĩ mạch lươn, đi tiêu ra máu, sa trôn trê, sa tử cung. xức thuốc đem vô. TRĨ không cột, không cắt, không đốt, xức thuốc cho rụng. Bịnh nhân nghèo, lấy chút ít tiền thuốc.

Nguyễn văn Quỳnh hiệu TIÊN-ĐAN, 508, Trương minh Giảng Saigon. K.N.B.Y.T. số 411 ngày 13-9-62.

Kiếm *việc làm ? tìm nơi dạy học ? tìm người nhà ? lạc con ? mất giấy tờ ?*

Hãy đăng RAO VẶT báo NGÔN LUẬN, kết quả trông thấy.

PHÒNG TRƯNG BÀY XE HƠI

Nơi mua bán, đổi các loại xe cũ mới lớn nhứt và mau chóng nhứt trong ĐÔ-THÀNH hoặc nhận gởi bán hoa hồng 2%. Quí khách mua xe trên 50.000đ. đều có **3 tháng bảo kê** và được **bảo đảm trong 1 tháng** khi đem xe lại sửa khỏi tính tiền công.Xe gởi tại SALON chúng tôi đều được bảo kê chắc chắn với Hãng COMPAGNIE D'ASSURANCES GÉNÉRALES và hoàn toàn đề trong nhà. SALON D'AUTO XUÂN - QUANG 354 Phan-thanh-Giản Sàigòn.

PHÒNG THÍ-NGHIỆM Y-KHOA

70B Đại-lộ Lê-Lợi (Bonard) Saigon

CHUYÊN THỬ

MỦ : Định bệnh : Lậu, Sưng phổi, Phong tình, các loại vi trùng gây bệnh.

ĐÀM : Định bệnh : Lao Phổi.

PHẨN : Sán Lãi, Kiết Lỵ.

MÁU : Định bệnh : Sốt Rét, Thương Hàn, Thiếu Máu, Lao, Phong tình (Giang Mai)

NƯỚC TIỂU : Đau Thận, Sạn Thận, Đái đường, vi trùng gây bệnh. Thử thử để biết dậu thai.

Do Bác-sĩ và Dược-sĩ chuyên môn phụ trách.

Bán Ford Vedette NBF tốt 25 ngàn đồng.Hỏi 147 Nguyễn Du.

Cần 1) nấu cơm tháng công tư chức, học sinh, ở luôn mỗi tháng 900đ, Thay món ăn, rộng rãi mát mẻ, 2) Sang trường dạy cắt may có giấy phép, đủ tiện nghi. 4) Bán rẻ bàn ghế salon tủ. Hỏi 52 Ký Con Sài gòn.

ÍT TỐN TIỀN

Với loại Radio thường ráp thành Hi-Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy ngoại quốc. PHAN - RADIO 72 Nguyễn-công-Trứ Saigòn (Lefebvre cũ) sau Ngân Hàng Quốc Gia V.N.

Cần một nam giáo viên, Hỏi: Trương Minh Giám, Số 1/9 Hẻm 158 đường Thoại Ngọc Hầu(Chợ Ông Tạ).

Bán 3 mẫu đất trong khu kỹ nghệ cạnh xa lộ, cạnh hãng dệt.Hỏi Lành 389 Lý Thái Tổ Chợ lớn.

Sang gấp căn nhà đủ tiện nghi 14.000đ. Tổ ấm của cặp vợ chồng. 1 tháng 330đ Hỏi Mr Bé 32 Lý thái Tổ Sgon.

Cho thuê 1 phòng 4 x 5m mát mẻ, yên tĩnh đủ tiện nghi.Hỏi 49/2 Nguyễn cư Trinh, 18g.

Cần mướn gấp nhiều máy ủi đất loại D.7 và H. D. 16 Xin liên lạc số 21 Hồxuân Hương Saigon.

SIMILAC

Nhập-cảng thẳng từ Mỹ Quốc. Nếu Bà nuôi cháu bằng sữa Bột SIMILAC thay sữa mẹ, cháu sẽ ít đau, mau lớn. Dùng sữa SIMILAC, Bà sẽ không lo khan hiếm vì SIMILAC được trữ bán thường xuyên đầy đủ khắp nhà thuốc tây và tiệm tạp hóa

S6336MBYT/QCDP ngày 12-2-63

Mua - Bán - Đổi

Mercédès 219BU, 190 BT, 403BV. BR một chủ thật tốt, Volkswagen BT có Radio, Préfect BV thực đẹp, Métropolitain BV, Opel record BR có Radio, Austin itte EB chưa hết Rodage; Dodge 58 BU có Radio, Borgward BO. 203 BR BF, Simca BI. 4cv BM. Vauxhall BM, Traction nlo BI, BL, BK, BA, Jeep willys BO, Nash BN, **Chú ý** : những xe kể trên đều để tại **Salon Mayer** (một chỗ) cho tiện việc thử xe. Xin mời lại **Salon Mayer** 12-14-16-18-20 Yên Đỗ S.G.

Bán gấp 1 căn nhà lầu đúc. Trên dưới đều lót gạch bông. Có phòng ăn, phòng khách. Bếp. Tắm, vệ sinh lót gạch men. Hỏi 140/27 Hiền Vương.

Sang gấp nhà Trần quang Khải rộng 5m x 15m đầy đủ tiện nghi. Giao nhà ngay Hỏi 162 Lê thánh Tôn Sài gòn.

Cần 2 nữ thư ký biết đánh máy trình độ Anh Ngữ đã học qua Practice part one. Xin hỏi :160 đường Đề Thám Sai gon Từ 3 giờ đến 5 giờ chiều.

Nhường gấp

Vì thiếu người trông nom, cần sang lại một cửa hàng giải khát đang đông khách. Giá 100.000đồng Do nơi 79 Huỳnh quang Tiên Saigon.

Đi xa Bán rẻ nhiều đồ đạc kiểu mới. Giá đồ 10.000đ,Xe Standard BM 29.000đ. Hỏi 136/34 Nguyễn Huệ Phú nhuận.

Bán Villa nhỏ, 5 buồng đủ tiện nghi, có garage. vùng ông Tạ.Hỏi ông Kim 170/6. Calmette Saigon.

Vì dư bán một máy in Yoda 50465 cả Moteur. Hỏi 170B Trần hưng Đạo Sài gòn.

Taxi bán 46.000đ. Sơn nệm máy vỏ toàn hảo, hỏi 349 Lý thái Tổ.

Cần bán xe Fourgonnette. Simca chvralây số Hỏi 174 Lê thánh Tôn Saigòn.

Bán một máy đánh chữ hiệu R.C. Allen Chariot dài. 7 tấc, còn thật tốt vì ít dùng. — Một Pickup còn tốt — Một bộ Ampli.Hỏi nơi 162 (lầu 1) Trần hưng Đạo Saigòn.

P.203 bán dời NBG. Mời Đ.U. trả 67.000 lại thương lượng. 92 Thoại-ngọc-Hầu (chợ Ông Tạ) Chí Hòa Saigòn.

Bán gấp giá rẻ tủ lạnh « Frigidaire » 300l. Tủ sắt, quạt đứng KDK. Hỏi : 212A Nguyễn huỳnh Đức Sàigòn.

Sang hoặc cho mướn lầu (3c-5e) thiệt đẹp 6mx12 mặt tiền,trung tâm Đô thành. Bếp nhà tắm nước điện riêng. Có đồ đạc hoặc lầu trống. Hỏi 87 đại lộ Ng-cư-Trinh (bến xe Cap).

Muốn đỗ trong kỳ thi T.H. P.T. năm nay,hãy mua ngay **Phụ trang Bé Ngôn Bé Luận** số 152 ngày 13-4-63.

Simca NBK 48.000 4cv NBP (xe nhà) 65.000 Traction NBH Nor (thiệt tốt) 44.000.Juvaquatre 18.000 (toàn hảo) Standard Ctte NCD 42.000 Volkswagen Ftte NCC (có kiếng).Xem xe suốt ngày tại Hoàng Hải 235 Lý Thái Tổ Sàigòn.

Bán rẻ 1 xe Simca décapotable. Máy, sơn, nệm và vỏ ruột toàn hảo. Coi xe buổi trưa từ 12g30 và buổi chiều sau 6 giờtại 361/17Phan đình Phùng, Saigòn.

Pháp Văn thực hành, đàm thoại dành cho các bạn có học Pháp Văn nhưng không quen nói. Tổ chức học bằng những buổi nói chuyện toàn bằng tiếng Pháp. Lớp tối. Hỏi ông Hoàng 53/17 Nguyễn khắc Nhu Saigon từ 11giờ30 đến 15giờ00.

Chỉ *mất 60 đồng đăng Rao Vặt báo* **Ngôn Luận**, *Quý bạn sẽ mua được nhà, bán được xe, v.v... mà không mất tiền hoa hồng cho người trung gian.*

DẦU BÁC-SỸ TÍN

Kiểm nhận số 68 BYT/QCDP

LỚP HÈ PHAN-SÀO-NAM

141 — Trần-quý-Cáp — Saigon

KHAI GIẢNG : **15-4-1963**

TOÁN-LÝ-HÓA SINH-NGỮ :

THẤT lên LỤC (120$), LỤC lên NGŨ (140$), NGŨ lên TỨ (160$)

Lớp chuẩn bị thi ĐỆ-THẤT trường công (80$)

K.N. số 109IGD/TT/KN 4-4-63

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON

Giám đốc trị sự : LÊ TÂM VIỆT — Quản lý : NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Ngân phiếu xin đề tên ông : NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

ANH-VŨ *45-45 đường Bùi Viện Saigon Đ. T. 24.617*

— Thành kính ghi ơn Quý vị đã nhiệt liệt ủng hộ NHẠC-HỘI ANH-VŨ giúp quỹ cứu trợ Đồng Bào hỏa hoạn tối 8-4-1963.

— Ngoài các tiết mục thường xuyên, Anh-Vũ hân hạnh giới thiệu cùng quý vị kể từ ngày thứ năm 11-4-1963.

ĐOÀN VĂN NGHỆ VIỆT-NAM sẽ trình diễn tại sân khấu Anh Vũ những màn Ca vũ nhạc đặc sắc nhất đã thành công trên các sân khấu Thủ Đô và hải ngoại.

Phòng Trà ĐỨC-QUỲNH

19 Cao Thắng. Có máy lạnh

Với các cô : Thiên Thu, Sơn Ca, Song Kim, Mai ngọc Khánh, Mặc Lan, Thu Thủy, Thanh Hà, Kim Bằng, Dạ Thảo, Vân Nga.

THỦ - ĐÔ (Chợlớn)

125 Tổng Đốc Phương

BEN HUR

REX

Chiếu độc quyền — Phim chọn lọc

LA RUMEUR

Đạo diễn : William Wyler - Tài tử : Audrey Hepburn-Shirley Mc Laine-James Garner

Nói tiếng Pháp-Phụ đề Việt-Hoa Ngữ

ĐẠI-NAM (máy lạnh)

Xin chú ý : Cấm dưới 18 tuổi

Le temps du Chatiment

Với Burt Lancaster

Shelly Winters-Dina Merrill

Nói tiếng Pháp-Phụ đề Việt Hoa

CASINO SAIGON

Les Trois Mousquetaires

KIM-CHÂU

Từ 8g sáng thứ Năm 11-4-63

Tình người chiến sĩ

(Le commando traqué) Jacques Charrier-Eleonora Rossi Drago

Nói tiếng Pháp-Phụ đề Việt-Hoa

VIỆT LONG

Có vé cho Học sinh Quân nhân

Le 3 Mousquetaires

Hai hồi nhập một — Dài trên 3giờ

Cinémascope—Tô màu—Phụ đề VN

ĐẠI-ĐỒNG (Bàn-Cờ)

1) **Bernadine** Pat-Boone, Terry-Moore.Cinémascope,màu,phụ đề VN

2)**Nhu đạo và Nhu thuật tranh hùng**, Cinémascope, nói tiếng V.N.

HỒNG - BÀNG

Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô

Đặc biệt Học-sinh Quân-nhân 12đ

Thám tử Morgan-Mỹ Nhựt

Với các tài tử nổi danh Mỹ-Nhựt

Cinémascope-Nói tiếng Việt Nam

THANH - BÌNH *(máy lạnh)*

Từ10-4, 10đ-15đ-20đ,Thời sự Pháp

1) **Phát cuối cùng**

Tocicope-Nói tiếng V.N

2) **Thần tàn rướm máu**

Toboscope-Eastmaucolor-Nói t. V.N.

KINH THÀNH

1) **ALERTE sur le VAILLANT**

(Báo động trên chiến hạm Vaillant)

2) **SALAMMBO**

CASINO DAKAO

Kể từ 11-4 : 2 Oscars Spencer Tracy Burt Lancaster-Richard Widmark Marlene Dietrich-Judy Garland Maximilian Schell-Montgomery Clift trong : **Vụ án Nuremberg**

HÙNG VƯƠNG

T.T từ 8g đến nửa đêm giá vé 5đ-10đ

1) **Queen of outer space**-Tô màu Cinémascope-Phụ đề Chữ Việt

2) **Le police fédérale enquête** Tô màu-Phụ đề Chữ Việt

EDEN

Le temps du Chatiment

Burt Lancaster.Shelley Winters-Dina Merrill — John Davis Chandler

Nói tiếng Pháp—Phụ đề chữ Việt

Cấm khán giả dưới 18 tuổi

MAJECTIC SAIGON

LE COMMANDO TRAQUÉ

Jacques Charrier-Eleonora Rossi Drago-Francisco Rabal

Nói tiếng Pháp-Phụ đề chữ Việt

KHẢI - HOÀN

Morgan, thám tử Mỹ Nhựt

Lần đầu tiên so tài giữa Trinh thám Mỹ và Nhựt — Những trận đánh Judo và Quyền Anh mãnh liệt giữa John Bronfield và Koji Tsuruta

VĂN -HOA (máy lạnh)

Sáng 7đ-12đ—Trưa và Tối 22đ-15đ

Đặc biệt Học sinh Quân nhân 12đ

Xin chú ý : Cấm dưới 18 tuổi

J'aime, tu aimes

(Anh yêu em, em yêu anh)

PHƯỢNG HOÀNG

T.T. từ 8g sáng thứ Tư 10-4

1) **David and Goliath**

(Tình yêu và Kiếm Thép)

Totalscope-Tô màu-Phụ đề V.N

2) **Người đàn bà hai mặt**

DIÊN HỒNG

Chiếu lần đầu — Có vé H.S.Q.N

1) **Hiệp sĩ Thiết-Kim - Cương** hay **« Nữ đạo trừ gian »**

2) **Le 7ème voyage de Sinbad**

2 phim : Scope, Màu, Nói tiếng Việt

NAM VIỆT

Chiếu lần đầu — Có vé H.S.Q.N.

1) **Hiệp sĩ Thiết-Kim -Cương** hay **" Nữ đạo trừ gian »**

2) **Le 7ème voyage de Sinbad**

2 phim : Scope, Màu, Nói tiếng Việt

MODERNE

1) **PARRISH** Troy Donahue

2) Tranh vô địch **NỮ ĐÔ VẬT**

VĨNH LỢI

Le passage du Rhin

(Biên cương cách biệt)

Charles Aznavour — Georges Rivière

Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt ngữ

LONG-VÂN

5đ—10đ — Có thời sự Pháp mới

1) **Milady et les Mousquetaires** (Milady và N... lâm quán) Rossano Brazzi-Yvette Lebon-Phụ đề V.N.

2) **La revanche du prince noir**